

новини ЛОНДОН

квартيري в лондон

Квартери, стаи и легла под наем в Лондон.

Ниски цени, ясни и точни правила на наемане!

моб: 077 077 55346

тел: 0208 166 9753

София: 02/492 5704

Бургас: 056/ 916 922

Пловдив: 032/ 570 187

безплатен: 0800 112 0069

www.kvartirilondon.co.uk

S: kvartirilondon

f: Kvartiri London

Брой 22, 16 - 22 октомври 2015г.

Безплатно издание

www.novini.london

f Novini London

Камера! Работи!

Режисьорът и кореспондент на Нова телевизия в Лондон Николай Барулов разказва за предизвикателствата на емиграцията, за впечатленията му от българската общност в Лондон и за това, какво му липсва от Родината

Още на стр. 8

4 условия
на Острова
за оставане в ЕС

стр. 2

Битка

“Новите европейци” vs. Камерън

Фондация с българско участие атакува законопроекта, който отрязва правото на гражданите на ЕС да гласуват на референдума за еврочленството на Обединеното кралство

стр. 4

Сърцето на България
в центъра на
Лондон

стр. 18

Общество

Отгледан от баба и дядо

За добро или за лошо е когато семейства, заминаващи на гурбет, оставят децата си на грижите на техните родители?

стр. 19

4 условия на Камерън за оставане в ЕС

Премиерът Дейвид Камерън и неговите най-близки сътрудници в кабинета са назовали условията си Великобритания да остане част от ЕС, съобщи британският вестник "Телеграф". Лондон е изпратил дипломати, които да спечелят подкрепа за поставените условия сред останалите 27 членки на ЕС в навечерието на планирания за края на 2017 г. референдум „за“ и „против“ оставането на Обединеното кралство в съюза. Новата кампания, която започна в понеделник, има за цел да убеди избирателите да гласуват за оставане в ЕС, след като евроскептиците, които искат да се изтеглят от Европа, започнаха опозиционна кампания миналата седмица.

Планът на Камерън включва 4 ключови точки, които биха могли да задържат Великобритания в ЕС с по-добри условия за членство. Планът включва:

Първото условие е Брюксел да обещае, че Великобритания няма да бъде включена в никакъв процес на изграждане на "европейска свръхдържава". Това ще освободи Обединеното кралство от основополагащите принципи на ЕС за "все по-тесен съюз".

Второто изискване на Лондон е подписване на "изрична декларация", че еврото няма да бъде официалната парична единица на Евро-

пейския съюз, като посочва, че Европа трябва да остане "мулти-валутен" съюз. Министрите искат тази декларация, за да защитят статута на британската лира като легитимна валута, която винаги ще съществува.

Третото искане е националните парламенти да могат да отхвърлят директиви от Брюксел за промяна в законодателството - това ще става чрез т.нар. „червен картон“. Това би дало на групи от националните парламенти правомощия да спрат нежелани директиви както и бракуването на съществуващи закони в ЕС.

Четвъртото условие на Великобритания е държавите от Евронзоната да не господстват над останалите страни извън нея. Блокът от 28 нации трябва да бъде реорганизиран, за да не могат деветте страни, които не са в евронзоната да бъдат контролирани от 19-те страни-членки, които са със специфични правомощия.

Дипломати смятат, че с този план Камерън най-вероятно ще успее да постигне сделка, защото е много трудно да се преговаря за решение, което да е приемливо и за останалите 27 страни от ЕС, както и на Европейската комисия и Европейския парламент. По-рано британският премиер настояваше за въвеждане на специални по-строги правила за имигрантите от ЕС на Острова, за да се спре притокът им.

Юнкер: Великобритания не се нуждае от ЕС, но ние се нуждаем от нея

Великобритания не се нуждае от Европейския съюз, но ЕС се нуждае от Обединеното кралство. Това е заявил президентът на Европейската комисия Жан-Клод Юнкер в Европейския парламент, цитиран от британски медии.

„Искаме справедливо споразумение с Великобритания и ние работим в тази насока. Не мога да разкрия подробности, но нашите преговарящи екипи са в близък контакт“, добавил той пред ЕП, където са били разгледани темите за членството на Великобритания в съюза и мигрантската криза. Той атакува британската стратегия за преговорите, пояснявайки, че малък прогрес е постигнат в техническите разговори, стартирали през юни.

"Двама души са нужни за танго. Ние тряб-

ва да танцуваме и нашите британски приятели трябва да танцуват. Аз съм 150% в ползва Великобритания да бъде конструктивна страна членка на ЕС. Нуждаем се от Великобритания. Не мисля, че Великобритания се нуждае от ЕС", изтъкнал той.

UK бизнесмени подкрепят членството

Британски бизнесмени, политици и телевизионни звезди, които подкрепят оставането на Обединеното кралство в Европейския съюз, започнаха „патриотична инициатива“ в подкрепа на единството на съюза.

Основното послание, което те искат да предадат на хората, е, че Великобритания е едно много по-сигурно място в рамките на Европа. Лидер на кампанията ще е бившият директор на веригата Marks and Spencer Стюарт Роуз, който сега е член на Консервативната партия.

Това е директен отговор на антиевропейската кампания, започнала миналата седмица с обещанието на няколко магнати да съберат 18 милиона паунда, за да дадат тласък на излизането на страната от ЕС.

Водеща компания предлага работа в сферата на почистването в Лондон.

- ✓ Редовни и еднократни почиствания от 1-ва до 4-та зона на града;
- ✓ £7 на час чисто стартово заплащане и бонуси за добро представяне;
- ✓ Възможност за почасова заетост и работа на пълно работно време;
- ✓ Въвеждащо обучение при започване;

За повече информация и кандидатстване:

Понеделник до Петък (07:00 – 16:00ч.): **020 3637 4747**
Понеделник до Петък (16:00 – 19:00ч.): **07577396320**
Събота (10:00 – 19:00ч.)

новини ЛОНДОН

НОВИНИ ЛОНДОН

Вестник за българите в Лондон и Великобритания
Tel: +443300100167 - Лондон
+447479783093 - Мобилен Лондон
+35924925704 - София
Email: editorial@novini.london
Facebook: Novini London

АДРЕС:

Адрес: Citibase Building
246-250 Romford Road,
London, E7 9HZ

ИЗДАТЕЛ:

MEDIA FACTORY LONDON LTD
Владимир Милчин

ГЛАВЕН РЕДАКТОР:

Йордан Мичев
Tel: 07729 627325
Email: editorial@novini.london

АВТОРИ:

Гергана Бойчева, Надя Йончева,
Теодора Иванова, Христина Рафаилова

ГРАФИЧЕН ДИЗАЙН:

Георги Дичев
Email: goro.dichev@gmail.com

РЕКЛАМА И ОБЯВИ:

Tel: +447479783093
Email: advertising@novini.london

ДИСТРИБУЦИЯ:

Tel: 07477 070461

ПЕЧАТ:

Archant Print Centre, Northside,
St Andrews Business Park,
Norwich, Norfolk. NR7 0HT

Advertisers and advertising agencies are responsible for all content (including text representation, illustration and photographs) of printed or posted artworks and also assume responsibility for any claims arising therefrom made against publisher.

Пет пъти скача глобата за изгубен паспорт в чужбина

Глобата за изгубени документи в чужбина ще бъде увеличена 5 пъти. Това предвижда поправка в Закона за българските лични документи, проектът за чиято промяна в момента е предложен от правителството за обществено обсъждане, съобщи в. "24 часа".

Санкцията, която ще се плаща за загубени извън България документи, ще е 100 лв., предвижда законопроектът. За тези, които са загубени на територията на България, санкцията остава 20 лв. Глобата за изгубен паспорт в чужбина ще се налага на място с квитанция от посолството, в което е поискано издаването на временен паспорт.

И при издаването на временни документи ще се събират биометрични данни като отпечатъци и пр., предвиждат още промените в закона за българските лични документи. Такива ще се вземат и от граждани на други страни от

ЕС, които се обърнат към наше посолство за издаване на временни документи. Дипломатите ни ще могат да издават такива на европейци, чиято държава няма посолство на конкретното място. Предвижда се временните паспорти да са с продължителност до 1 г.

МВР ще направи специална фирма, наречена "Административни и електронни услуги", която ще поеме всички неполицейски дейности на ведомството като издаване на документи, регистрация на автомобили, проверка на пожарната безопасност и пр. Това пък е предвидено в проект за промени в Закона за МВР, подготвени от екипа на министъра и вицепремиер Румяна Бъчварова. Те са пуснати за обществено обсъждане през септември и ще бъдат внесени в МС до 2 седмици. Фирмата ще събира такси за услугите си и така ще се издържа.

Изненада! В София се живеело по-добре от Лондон и Ню Йорк

Ще повярвате ли, че в София се живее по-добре от Лондон и Ню Йорк? Това показва класация на сайта Numbeo.com, който събира данни от потребители от цял свят за местата, където живеят. В нея нашата столица се нарежда на 68-о място от 97 града с общо 107.27 точки, като всички след нея събират под 100.

Точките се определят от няколко позателта: покупателна способност, безопасност, здравеопазване, инфлация, цените на имо-

тите спрямо дохода, времето за придвижване с градския транспорт, както и екологичната среда.

Веднага след нас се нарежда италианския град Милано с 99.49 точки. Лондон има 86.89 точки, а Ню Йорк - 81.97. В класацията изпреварваме още Рим, Атина, Москва и Санкт Петербург. В дъното ѝ е вьетнамският град Хо Ши Мин с -21.85 точки, а лидер - Цюрих в Швейцария с 288.36 точки.

osbornes
Solicitors LLP

Адвокатска кантора "Осборнс" (Osbornes Solicitors), в Лондон, е водеща правна фирма, която се занимава с иски за обезщетение на инциденти и злополуки. Ние представяваме както английски така и български клиенти, които искат да предявят такива иски.

За повече от 40 години ние сме помогнали на стотици хора да получат милиони лири обезщетение.

Пострадали ли сте при инцидент?

Нашите адвокати се занимават с всички видове инциденти и специализират в случаи както на леки контузии, така и сложни наранявания в резултат на сериозни или фатални пътно-транспортни произшествия и трудови злополуки. Ние поддържаме връзка с пострадалото лице през цялото време, за да знаем как се възстановява и как върви лечението, за да разберем правния иск и да сме сигурни, че ще спечелим делото. Още в начален етап работим усилено за получаване на обезщетение и за спечелване на максимално най-голяма сума.

Ние сме помогнали на безбройно много хора със следните иски:

- трудови злополуки
- инциденти на строителни обекти
- пътно-транспортни произшествия
- инциденти с мотористи и колоездачи
- спявания и подхлъзвания на работа или на улицата
- контузии на главата и мозъчни увреждания
- гръбначни травми и фатални инциденти
- инциденти по време на почивки
- медицинска небрежност и лекарски грешки
- самонаети лица предявяващи иски за обезщетение (Self-employed Claimants).

Ако вече сте предявили иск за обезщетение, но не сте доволни от адвокатите си, е възможно да прехвърлите случая си при нас.

Адвокатска кантора "Осборнс" (Osbornes Solicitors) е призната като една от най-добрите правни фирми занимаващи се с иски за обезщетение на инциденти и злополуки от независимите правни справочници "Лийгал 500" и "Чеймбърс и Ко": "изключително впечатляваща" и "специализира в дела по сериозни контузии на главата и печели високо признание не само от най-добрите адвокати представляващи хора, които предявяват съдебни иски, но и от клиенти."

Обадете ни се и говорете на български със Снежина Янкова, която ще Ви посъветва дали може да предявите иск за обезщетение на принципа, че не плащате за адвокатските услуги, ако делото Ви не бъде спечелено (No Win No Fee).

Свържете се със Снежина на тел:

07516 441448 / 020 7681 9013

български адвокат Англия | www.osbornes.net/bg | 07516 441 448

Livery House 9 Pratt Street London NW1 0AE

"Новите европейци" vs. Камерън

Фондация с активно българско участие атакува в Камарата на лордовете законопроекта, който отрязва правото на гражданите на ЕС да гласуват на референдума за еврочленството на Обединеното кралство

Йордан Мичев

Фондация New Europeans ("Новите европейци") е сравнително нова в британския политически и обществен ландшафт. Създадена е през 2013 г. и най-важният ѝ двигател е бившият депутат от Лейбъристка партия Роджър Касале, но в нея вече са привлечени политици и активисти от почти целия политически спектър. Основните цели, които си е поставила организацията, е да защитава правото на свободно движение на хора в ЕС, включително и на британците, живеещи в други европейски държави, както и да брани правата на имигрантите.

През последните месеци "Новите европейци" станаха популярни на Острова с отвореното си писмо до британския премиер Дейвид Камерън по спорния въпрос с недопускането на граждани на ЕС, живеещи във Великобритания, да участват на референдума за членството на страната в ЕС, който ще се проведе след година. Кампанията за референдума стартира преди няколко дни, оформиха се блоковете "за" и "против" еврочленството на страната, но въпросът с правото на вот на гражданите на ЕС продължава да виси в пространството. Причината - Камарата на лордовете в Британския парламент все още не се е произнесла по законопроекта.

Вторник - 13 октомври, бе определян от мнозина като Денят "X", защото тогава се проведе второто четене в Камарата на лордовете. Потърсихме за коментар Нишан Джингозян, който е сред активистите на New Europeans и е зам.-председател на структурата на БСП в Лондон. Джингозян е от Варна, от 15 години живее на Острова, от 5 години е с британско гражданство, а от август т.г. е ръководител на Програмата за обществено развитие в северозападния район Брент, което е един от най-големите в британската столица. Той е сред най-активните по темата и следи отблизо събитията около референдума.

"По време на дебата присъстваха представителни групи на 28-те емигрантски общности от Европа, живеещи във Великобритания и подписали отвореното писмо до Дейвид Камерън. Лошото е, че консерваторите са категорично за излизането на Великобритания от ЕС и не желаят европейските граждани да гласуват, за да не се промени резултатът. Става дума за над 2 милиона европейци. Има и солиден натиск от Германия, Франция, Италия и други държави за това дали проектът на Камерън ще стане закон и ще започне ново масово движение на хора", коментира Джингозян.

"По време на дебата имаше различни гледни точки, но най-важната за мен бе тази на Консервативната партия, защото те са вносител на законопроекта и имат мнозинство. В едно изречение - казаха, че разбират, че има 2 милиона граждани на ЕС на Острова, но не могат да бъдат допуснати да гласуват защото това ще бъде изтълуквано от гласоподавателите като опит за предрешен резултат. Подразбирало се, че всеки гражданин на ЕС ще гласува с "ДА", пред перспективата да загуби дори правото да пребивава в държавата, която е негов втори дом", обяснява той.

Според Джингозян не е бил доизяснен и въпросът, защо на референдума ще могат да участват граждани на държави от ЕС като бившите британски колонии - Малта, Кипър и Ирландия, а други няма да могат. "Някой от депутатите спомена, че Британия и държавите от Общността на нациите ги свързват 514 години обща история. Да, така е, но аз смея да твърдя, че Великобритания и Европа имат повече неща, които да ги обединяват, отколкото Великобритания и малък остров някъде в Тихия океан. Всъщност е недопустимо според нас гражданите на няколко държави от ЕС - Малта, Кипър и Ирландия, да се ползват с права, които гражданите на всички останали държави от ЕС, живеещи тук, да не могат да ползват."

"В документа до Камарата на лордовете от 7 септември т.г. кабинетът на Камерън заяви, че „не е необходимо да се обясняват причините за изключването на определени групи от проектозакона“. И не случайно искам да подчертая важността на този референдум за българите на Острова. При евентуално излизане на Великобритания от ЕС гражданите на България и Евросъюза, които им живеят тук, ще загубят правата си, дадени им от членството на страната в ЕС. Това е омагьосан кръг. С какъв статут ще бъдат тези 100 000 българи в страна, която евентуално вече не е член на ЕС? Какво ще се случи със собствениците на недвижими имоти? В много държави извън ЕС съществуват рестрикции към гражданите на други страни, които инвестират в недвижими имоти. Българските студенти във Великобритания ще загубят статута си на студенти от ЕС и таксите за тях ще станат 3 пъти по-високи. Какво ще стане със здравните и пенсионните осигуровки на българите във Великобритания? Ще бъде ли въведен нов визов режим? С какъв статут ще бъдат българските училища тук?", пита Джингозян.

По думите му българските институции, политическите партии, бизнесът и медиите трябва да обединят усилията си и да оказват доколкото е възможно натиск върху Камерън.

Джингозян твърди, че в организацията New Europeans все още не е обсъждан въпроса, дали ако се приеме законопроекта в този му вид ще заведат дело в Европейския съд в Люксембург. "Засега тази перспектива не стои на дневен ред", категоричен е той, но това вероятно би бил последният ни инструмент.

Какво следва от тук нататък и каква е процедурата в Камарата на лордовете? Според Джингозян следващата стъпка е внасяне на законопроекта за разглеждане в т.нар. Committee stage. "Това, доколкото съм запознат, ще се случи до няколко седмици. Там ще се вземат под внимание мненията на експерти и позицията на всеки, който може аргументирано да я изложи. Това също ще отнеме поне няколко седмици. След това, при евентуално нанасяне на поправки, законопроекът се връща обратно за гласуване. Предполагам, че разполагаме с около месец за това гражданите на България в Обединеното кралство да получат право да се произнесат по въпрос, който кардинално ще промени съдбата и живота им."

Законопроектът влезе на второ четене в Камарата на лордовете

Нишан Джингозян е сред най-активните в кампанията за правото на гражданите на ЕС да гласуват на референдума

A&A КЕНАУОВИ

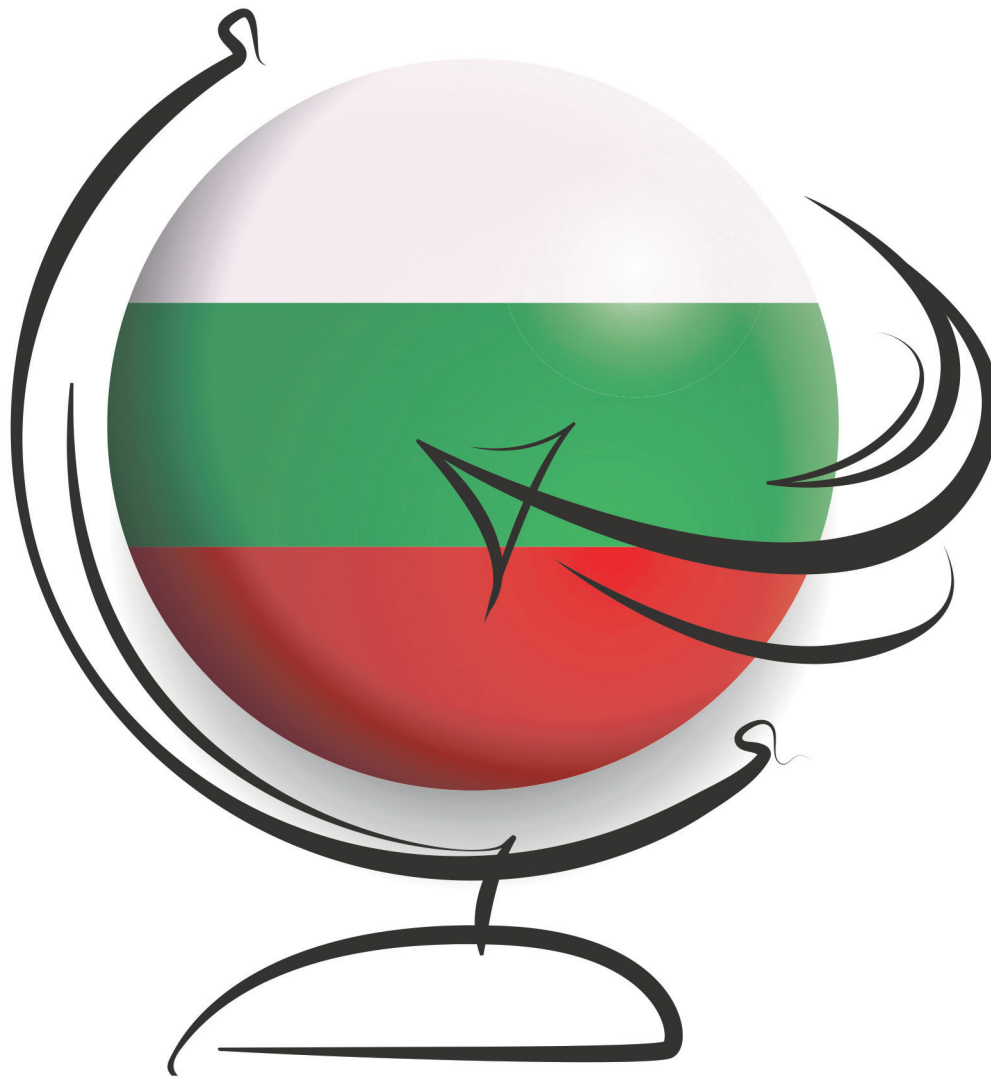
Транспортни услуги на добри цени:

- UK, от и до BG и EU
- Превоз на багаж
- коли, мотори
- пътна помощ
- всякакъв вид товари
- цялостно преместване на домове и офиси
- предлагаме момчета които ще ви пренесат багажа

Атанас: 07413918528

Изпратете пари от Лондон до София за минути*

Любимите хора могат лесно да ги вземат от над 4000 локации в България.

moneygram.com
0800 026 0535

MoneyGram®

по-близо един до друг

Изпрати от:

The **co-operative** travel

Получи в:

UniCredit Bank

И навсякъде, където видиш знака на MoneyGram

*В зависимост от работното време на агента и местните разпоредби. Post Office, Thomas Cook, Co-Op n Midlands Co-op nTesco Personal Finance иса агенти на MoneyGram International Limited в предоставянето на услуги за парични преводи. Post Office и логото на Post Office са регистрирани търговски марки на Post Office Limited. MoneyGram, the Globe и MoneyGram По-близо един до друг са запазени марки на MoneyGram. Всички други марки са притежание на съответните собственици. MoneyGram International Limited е оторизирана и регулирана в Обединеното Кралство от Financial Conduct Authority. © 2015 Всички права запазени.

Белите ни пари за черни дни идват от... чужбина

Мика Зайкова*

В България мнозинството от хората мизерстват и тази истина не е тайна за никого - това е една от причините, за да има засилена емиграция на младото поколение, другата е, че те не виждат перспектива в родината си за кариерно развитие. Но тъй като българите имаме все още запазени белези на патриархално възпитание и се грижим за близките си, които имат нужда от финансова помощ, част от спечелените пари извън страната се връщат у нас.

Казвам това, тъй като тези дни излязоха данни на Световната банка, че българите, работещи в чужбина, са изпратили у нас 1.72 млрд. долара през 2014 г.

За съжаление, тенденцията е негативна. За предходната година, пак по изчисления на Световната банка, влизащите средства в България от роднините ни зад граница са били 1.2 млрд. долара, а сега са повече. Това не означава, че те печелят повече, а че хората у нас преживяват все по-трудно с парите, които имат на разположение. При средна пенсия от 317 лв. голямата част от пенсионерите са изключително бедни и не могат в тази възраст не само да си осигурят качествена храна и да си платят сметките, те не са в състояние да си купят дори необходимите лекарства. Звучи жестоко, но въпросът опира и до това - да живеят ли или не.

ЕК установи, че в България има голямо разслоение на доходите - не само пенсионерите са в долната част на скалата, но и т.нар. работещи бедни на пълен работен ден. 70% от упражняващите труд у нас получават заплата под 561 лв. Тази цифра не е случайна. Това са парите, необходими на един човек, изчислени от института на КНСБ, за да може той да живее, да възстановява работната си сила и да се грижи, макар и скромно, за семейството си. А 60% от пенсионерите имат пенсии под 286 лв., което е прагът на бедност. Ако е прав г-н Ивайло

Калфин, социалният министър, че от догодина прагът на бедност ще се вдигне на 300 лв., процентът на мизерстващите възрастни хора в България ще нарасне значително.

Нека погледнем

каква е картината при средната работна заплата.

У нас за първото полугодие на тази година тя е 879 лв., докато за работещите в бюджетната сфера е 931 лв., т.е. очевидно е по-висока от средната за страната. Обикновено в развитите държави гражданите в частния бизнес получават по-високи заплати, отколкото държавните чиновници. Работата е там, че всяка партия и всяко правителство преди избори обещава да се намалят тези драстични разлики. Особено при определени длъжности в бюджетната сфера, които с бонусите си осигуряват един твърде комфортен живот, често с пет цифрени суми на месец, неотговарящи на функциите им. Малцина виждат тези аномалии и се получава нещо като меню от свинско със зеле - само че месото го ядат едни, а зелето - други.

Разликите наистина са огромни и ще дам пример. В Държавната инспекция по труда основната работа се върши от една шепа инспектори, които правят проверки и които директно вкарват пари в бюджета. Защото резултатът от техните проверки са санкции, изразяващи се в пари. Тези хора, които, всъщност, пълнят бюджета получават месечни възнаграждения в размер на 550-700 лв., но за разлика от тях началниците на тази структура по места, на техните клонове извън столицата, получават заплати по над 1200 лв. Да направим кратък обзор - в България фирмите са над 40 000, а инспекторите, които трябва да ги проверят са не повече от 350 души. Представете си за какъв къртовски труд става дума, още повече, че точно те са тези, които вадят сивата икономика в заетостта на светло. И най-вече в това е

ползите от тежката им и отговорна работа, а не само паричните приходи от преките санкции. Твърди, че у нас сивата икономика е 30%, но аз смело мога да кажа, че тя надвишава 52 %. Само си представете за какво става дума - около 42-43 млрд. лв. минават покрай данъчната и осигурителна система, та затова сме на този хал. И това бреме на изсветляване лежи на плещите на тази шепа хора с обидно ниски заплати - е, видно е, че те консумират зелето.

Напливът на бежанците, актуалната ситуация в ЕС на този етап не предполага сериозни инвестиции и сериозни инвеститори да заявят интерес у нас. Не бива да се лъжем и само по номиналните цифри. Да, наистина инвестициите са се увеличили през първото полугодие в България с 40 млн., но не са нараснали като относителен дял от БВП. По-важна е структурата на тези инвестиции - какво те пораждат като капитал. Оказва се, че не раждат нищо, защото повечето от случаите на инвестиране са следствия от сливания, преобразувания и прехвърляне на акции от една в друга компания. И това не води до нови работни места, до нови технологии, които да повишат производителността на труда.

Ако се върнем на темата за приходите от работещите българи зад граница ще установим, че те поддържат роднините си в борбата им за оцеляване и за образованието на децата им.

Тази инвестиция на емигрантите ни

е направена с цената на тежък труд, защото болшинството от тях не работят по специалността си.

Не е от вчера констатацията, заради която се червим от срам и обида пред чужденците, че заплатите у нас са кошмарно ниски, буквално. Помнете, че по-честият им въпрос е: на седмица или на ден ви плащат тези суми? Те не могат да бъдат обяснени с никакви европейски кри-

терии. А нали пък твърдим, все пак, с известна гордост, че заплатите в ИТ сектора са високи. Е, минималната заплата към този момент там е 1700 лв. и стига до 5000-6000 лв. Само че... като премине границата този наш, роден ИТ специалист вижда, че колегите му на Запад започват с минимум 15 000 евро. Разликата е в пъти, нали?

Тук ще изразя съчувствие и към финансовия ни министър - има доста пранги, които го спъват. Едната е 10% плосък данък. Тъй като са либерали в правителството и тези, които го поддържат, той не може да го промени и да го направи прогресивен. Но спокойно може да предложи увеличение на ставката. Разберете, няма такава в Европа! Исландия, която не е в ЕС, има плосък данък, но той е ...37%. Дори в прибалтийските републики, които имат плосък данък, той стартира от 15% нагоре. А Швеция, която е богата държава и където социалните проблеми са практически решени, ненапразно бежанците се отправиха натам, има най-високата данъчна скала. Там данъците стигат до 60-70% от доходите и при тази ситуация се гордеят с достатъчно инвестиции. Защото инвеститорът не се интересува толкова от данъчната тежест, колкото от спокойствието в държавата, от липсата на сива икономика, на бюрокрация, на рекет.

А рекетът, да си го признаем отново, е резултат от държавна политика - без държавен чадър няма нито контрабанда, нито сивеещ сектор, нито нелегитимен натиск върху бизнеса. И ако не го осъзнаят у нас високо във властта ще крета, както и сега, в дъното на европейските класации, а белите ни пари за черни дни ще идват от заработеното в чужбина.

Едно безславно продължение на първоначалния ни европейски ентузиазъм...

* - Мика Зайкова е икономически експерт към КТ "Подкрепа". Текстът ѝ е публикуван в агенция БГНЕС

**Машинно почистване
на мокети, килими,
пердета и мека мебел.**

**Българска почистваща
компания.**

**Преференциални цени
за българи**

Mobile: 0788 990 8629

Free: 0800 411 8778

www.multiclean.uk.com

office@multiclean.uk.com

 Carpet Cleaner London (Multi Clean PRO Ltd)

Камера! Работи!

...за вас коментира режисьорът и журналистът Николай Барулов

Да хванеш Николай Барулов на раздумка е трудна работа... Вечно е ангажиран, все бърза нанякъде. Типичен телевизионер. В последно време е по-известен като кореспондент на Нова телевизия в Лондон, но се занимава с хиляди неща - или снима някакъв документален филм, или пише сценарии, или организира дебати по различни теми с участието на хора от всякакви националности... Барулов е от онази порода хора, които пасват като дялан камък във всякаква среда и по всякакъв повод.

Роден е на 9 ноември 1984 в Кюстендил. Израства в среда на музиканти и хора на изкуството покрай своите родители. След бакалавърска степен по "Българска филология", продължава образованието си в Юридическия факултет на СУ "Св. Климент Охридски" със специалност "Международни бизнес отношения". Последва специализация във Великобритания, като през 2013 г. завършва "Филмово производство" в класа на Майкъл Кенеди в университета Kingston в Лон-

дон.

Активната му кариера като телевизионер започва през 2008 г., когато за старта на предаването "В неделя със.." по БНТ1 е привлечен в екипа като сценарист и ко-водител на Димитър Цонев. През 2010 и 2011 г. продължава в телевизия TV+ като водещ на сутрешния блок. През неговото студио минават стотици гости от обществения и културен живот на България. В течение на работата си създава своята авторска рубрика "В личен план", в която среща аудиторията с реалния живот на звездите и популярните личности. От 2013 г. работи във Великобритания като режисьор на телевизионни и филмови продукции. Същевременно не остава и работата си като журналист, като създава документалната поредица "Из живота на българите във Великобритания".

Но стига толкова прелюдии. Нека този път ние да задаваме въпросите, а Барулов да отговаря...

Интервю на Йордан Мичев

- Какво предизвикателство в личен и професионален план бе емиграцията ти на Острова?

- Пристигнах в Лондон, за да специализирам режисура тук. Никога не съм си представял, че ще остана и затова не намирах идването ми на Острова за емигриране. Но явно съдбата си е намислила друга работа и ето - вече четвърта година съм тук. Личното предизвикателство бе да оставя професионалното да надделее. Оставих близките си, приятелите и работата си в телевизията в България, за да се впусна в изцяло нова среда и да започна от нулата. Впоследствие се оказа, че не е съвсем така, защото връзката ми с родината дори стана по-силна, а работата ми като кореспондент откри изключителни перспективи. Научих се, че винаги трябва да рискувам. Сега се чувствам като Александър Македонски – светът ми изглежда все по-малък.

- Имало ли е моменти, в които ти е идвало да се откажеш и да се върнеш в България?

Да, всеки път, когато съм чувствал пренебрежително отношение към мен за това, че съм българин. Българите тук знаем добре как гледат на нас масата братанци и каква медийна пропаганда се излива върху репутацията ни последните години тук. Това ме дразни много, а се среща почти навсякъде в ежедневието ни. С времето обаче това усещане намалява. Ако човек се запознае с историята на Британската империя, ще намери много от причините това да е така днес. Освен исторически обаче, причините са и в самите нас. Големият процент от българите на Острова не говорят добре английски и трудно се интегрират в културата и живота във Великобритания. Малцина са емигрантите със сериозно образование, бизнес качества и отворен дух към новото и различното. Вярно е, че Лондон се е превърнал в един голям пансион за бежанци, но защо трябва имиджът на българската общност да се свързва най-често със сферата на строителството и почистването. Това ни е най-трудното на нас, българите - да преглътнем, че за повечето ни беди сами сме си виновни. Аз обаче съм оптимист заради българските студенти тук. След десетина години името българин ще е нашата гордост във Великобритания.

- Предполагам, че впечатленията ти от българската общност в Лондон са разнородни, но все пак откриваш ли някакви тенденции в нея?

- Тъй като не мога да сложа лесно всички под един знаменател и впечатленията ми наистина са разнородни, ще ти кажа какви бяха очакванията ми за българското общество преди да дойда тук. Очаквах, че българите тук са много единни, много европеизирани, със западни об-

носки и култивиран манталитет. Не смятах, че си позволяват както в България да носят анцузи, когато отиват на кино или концерт. Не мислех, че би им хрумнало да замразяват капачки от бира, с които да платят тока, вместо монети от един паунд. Най-малкото си представях да видя наши цигани да просят в центъра на Лондон и да са превърнали, заедно с румънските им съмишленици, градинката пред Marble Arch в катун. За толкова много неща останах разочарован тук. Преглътнах първоначалния шок и след това разбрах, че на Острова е пълно с български училища, където децата учат за Левски и Вазов. Срегнах млади хора, които прекарваха всяка една открадната минутка, за да играят народни танци и обичат с цялото си сърце България. Има светлина в тунела, защото десетки български художници и писатели работят тук и получават награди от британски асоциации. Българската общност тук има своя каймак, има своите творци, интелектуаци и талантили бъдещи банкери и мениджъри. Предизвикателството обаче остава същото като в България: да се намали това разслоение на класите, да бъдем по-силотени и да пазим идентичността си от асимилация. Колкото и да ме разубеждават, продължавам да вярвам, че в надписа на Народното събрание в София има истина и смисъл.

- Очакваш ли висока активност на Острова на референдума за електронното гласуване на 25 октомври?

- Очаквам голяма активност от по-интелигентните хора и хората, на които наистина им пука за България. В същото време мисля, че големият процент от работещите българите на Острова няма да си мръднат и пръста да отидат до урните. Проблемът е, че те просто са обезверени и нямат никакво доверие на българските институции и политически фигури. Българите тук, както и българите в Родината, не разпознават себе си като суверен, а като шепа наивници, които отново ще бъдат използвани и излъгани от мафията. Създаде се е една масова недоверчивост и апатия в повечето ни сънародници, която е достигнала до такава степен, че се предава дори и на по-младите поколения като зараза. Българите не разбират реално какво удобство им се предлага с електронното гласуване, а си казват: "И кво, те ще го хакнат интернет и никаква файда от цялата работа!" Това не е така. Трябва да стане ясно, че електронното гласуване е опция на нормалното гласуване с цел улеснение. То се прави чрез многократно защитен компютърен софтуер и се поддържа от специалисти и инженери. Също така с електронно гласуване се дава шанс за по-голяма изборителна активност, която очертава и по-ясна картина на волята на народа. Не по-малко важно е, че по този начин и ние - българите зад граница, ще можем да участ-

ваме адекватно и равноправно на избори, а така ще можем да си оправим "кочинката" и един ден да се завърнем там по-уверени. Не искам да прозвучи агитационно, но ще се радвам колкото се може повече българи да подкрепят електронното гласуване.

- Кои са проектите, по които работиш в момента?

- От няколко седмици работя по документален филм за живота на двама братя българи, които живеят в Лондон и са на диаметрално противоположни позиции за България. Ще бъде разказ за борбата между обичта и омразата, бита и парите, спомените и достойнството. Не мога да издам повече подробности, защото и аз самия още не знам какво ще се случи до края на снимките. Интересно е да бъдеш филммейкър във Великобритания. Аз винаги търся мостовите между двата свята и двете много различни култури в моята работа. Винаги гледам да стъпвам на раменете на Алеко или на Йовков, когато се захвана с поредната българска история на Острова. Намирам за удивително колко устойчива е българската душевност, колко непреходни са нашите навици и порядки, а всичко това, постлано на английска земя, създава неповторими контрасти и герои. За мен бягането след бай Ганьо е символ на българската журналистика и документалистика. Колкото и много колеги да се опитват да се измъкнат от тези коловози, не могат. На нас ни е завещано от Чудомир, Радой Ралин и Хайтов да работим с проблемите на българите по света и у нас.

- Сравнявайки медийната среда в България, в която си работил, и тази във Великобритания, къде мислиш, че е по-доброто място за журналистическа работа?

- Двете места са доста различни по своему за правенето на журналистика и работа в медия. Свободата на словото у нас е често пъти потъпквана, много печатни медии служат като гръб на партийни интереси или бизнес структури. Редица журналисти са на заплата при политически лидери или чуждестранни посолства. Във Великобритания ситуацията е по-цвете за мирисане, но пък тук е трудно да пробиеш и да бъдеш припознаван като професионалист. Много зависи точно какъв тип журналистика искаш да правиш. България за мен е много по-благоприятна среда за работа по социални, етнически и културни теми. Страната ни е изпъстрена с какви ли не герои и истории – от затворници и рецидивисти-кандидати за общински съветници, през обикновени писатели, станали депутати, но с все същата страст към наркотиците, до овчари, бленуващи за "България на три морета" и "Македония е българска". Така че няма еднозначен отговор - и България и Великобритания могат да бъдат страхотни и същевременно отчайващи

терени за медийна работа. Между другото Македония е дори по-отчайващ терен (намига).

- Какво най-много ти харесва в Лондон?

- Една от най-интересните черти на този град, предполагам и на много други, е смесицата на стотици националности в една компактна територия. Това е символът на истинска демокрация и обич към човека. Обичам да паркирам колата си край полската църква в моя квартал в неделя, след което да пазарувам риба от гръцкия магазин, да си избира плодове от моите турски комшии, а на другия ден да отида на работа и в метрото да има само индийци и да отида на оперативката на моя шеф от Южна Африка с шотландска кръв и австралийски акцент. Това е може би най-големият плюс на Лондон. Средата тук някак успява да те облагороди, да те направи по-търпелив и общителен с всяка една раса и общност. Към такава труднопостижима хармония трябва да се стреми и българското общество. Не можем вечно да се делим, затваряме в себе си и да очакваме, че ще дойдат бежанците, ще ни изтребят и ще наложат шериат. Искам ако е възможно всеки един българин под строй да дойде за един месец в Лондон, да поживее и да запомни тези ценности тук. Това е чудесна предпоставка за един нов Ренесанс, от който се нуждае България.

- Разкажи ни повече за семейството си.

- Родителите ми са музиканти и учители. Израснах в прекрасна креативна и творческа среда, чийто плодове бера днес. Често се връщам към спомените, когато заспивах на задната седалка на един бял москвич след операта в четвъртък вечер. В моето семейство се пее и свири, българският фолклор и история е на пиедестал. Всъщност ако не се бях захванал да се занимавам с журналистика и документално кино, щях да съм един много вярващ си музикант. Дори и сега обичам музиката много повече от киното или операторското майсторство.

- Когато се прибираш в България, кое е първото нещо, за което си мислиш, стъпвайки на българска земя?

- Още с кацането започвам да търся разликите в напредъка в България. Стойкики отвън успявам доста бистро да виждам накъде върви страната ни и развитието на обществото и правя сравнения с предишни пъти. Това качество просто няма как да се роди у хората, които си живеят там. Промените, колкото и да са бавни, са видими. Къде закръпена дупка, къде нов цех за производство на лютеница, къде някоя нова театрална постановка. Все неща, които радват окото. Толкова е колоритна България. Къде другаде след тежък творчески ден, можеш да седнеш в кварталната кръчма и да видиш, че в менюто на английски "Език в масло" е преведено "Language in butter" (смее се).

Писмо в бутилка от България стигна до Англия

Писмо в бутилка е плавало близо 14 месеца от българския черноморски курорт Лозенец, за да стигне до южния бряг на Англия. Историята, разказана във вестник Dorset Echo, е повече от невероятна, но съвсем реална и достойна за сценарий на късометражен филм.

Преди две седмици фотографът Идрис Мартин и кучето му - лабрадорът Шеба, се разхождат по плажа в гр. Уеймауф (Weymouth), графство Дорсет. Идрис, както обикновено, хвърлял пръчки, а Шеба му ги носил, но изведнъж кучето се спуснало в морето. Вниманието

му било привлечено от плуваща бутилка.

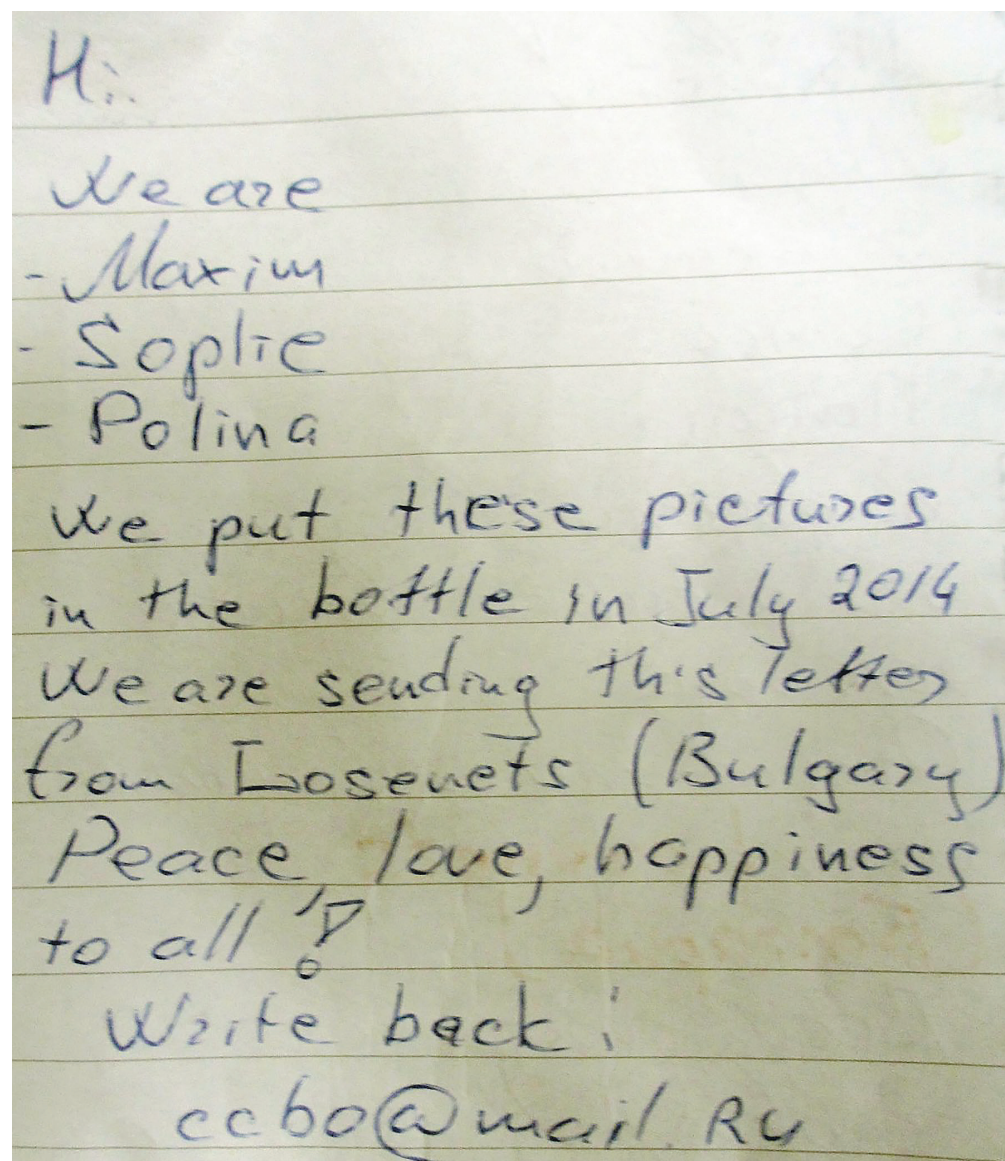
Фотографът открива в бутилката рисунки и писмо, написано от три деца - Полина, Софи и Максим. Малчуганите са хвърлили бутилката през юли 2014 г., а в посланието им пише: "Изпращаме това писмо от Лозенец (България). Мир, любов, щастие на всички!"

След като счупва бутилката, фотографът изважда и рисунките. Те също били надписани. На първата Максим пише, че е нарисувал „кола от бъдещето“, рисунката на Софи е с надпис, че това е „небето, слънцето, тревата

и поздрав от нея“, а Полина обяснява, че е нарисувала „небе, трева и забавен човек“.

Идрис Мартин нямал представа къде е Лозенец и потърсил мястото на картата. Изумлението било огромно - бутилката е пропътувала дългия път от Черно море през Босфора и Дарданелите, Средиземно море, Гибралтарския проток, отплавала се е на север покрай Португалия и Бискайския залив, за да стигне до красивия южен английски град.

В писмото, изпратено от Лозенец, има и e-mail адрес за обратна връзка: ccbo@mail.ru. Фотографът пратил съобщение на адреса, но все още чака отговор, съобщава Dorset Echo.

**Счетоводни услуги и консултации.
Дипломиран в Англия счетоводител.**

**Откриване на банкови сметки
Смяна на шофьорски книжки
Помощ за изкарване на NiNO
Изготвяне на данъчен номер (UTR)
Връщане на години за трудов стаж
Обжалвания на глоби за неподадено годишно
приключване**

**Всички видове помощи
Регистрация за CSCS card
Връщане на данъци**

**Счетоводство на Self-employed and Company Payroll
Застраховки на автомобили и No claim bonus**

Самолетни билети

Превод от английски на български

Придружаване с превод в болници и полиция

07415667932 – Деси

Българин изрисува картата на Лондон с корици на паспорти

38-годишният български художник Янко Тихов създаде нова карта на Лондон, използвайки кориците на паспорти, за да покаже разнообразието от народности, които живеят в британската столица, съобщава "Ивнинг Стандарт".

Тихов е използвал данни от преброяването на населението през 2011 г. и "картографира" най-често срещаните небритански националности във всеки квартал на мегаполиса с паспортите им.

В произведението, което според художника цели да насърчи "надеждата и единството", са ползвани общо 32 различни паспорта за създаването на поразителната музайка в синьо, зелено и винено червено. В изрисването на детайлите е използвал и 23-каратово злато.

Много приятели на Тихов от различни националности му помогнали с паспортите си за творбата. Българинът наскоро получил и британски паспорт и идеята за картината

му дошла като по поръчка. Вдъхновил се при пътуванията си от единия край на града до другия - от Notting Hill до Muswell Hill. "Това е като преместване от една държава в друга, заради различните националности в кварталите", споделя Тихов.

"Лондон е единственото място, където наистина може да бъде възможна такава карта - добавя той. - С изключение може би на Ню Йорк." Българинът вече работи по подобна карта и на американския мегаполис, но искал да започне с британската столица, защото градът е в сърцето му - "мястото, в което съм живял през последните 15 години".

"Имайки свободата на движение, аз вярвам, че артистите бутат бъдещето пред тях. Те носят надежда и обединение на света, който се нуждае от тяхната визия", смята Янко Тихов.

Творбата може да бъде видяна от публиката от 16 до 18 октомври в аукционната къща Christie's. Адресът е 85 Old Brompton Rd, London SW7 3LD.

1. City of London	United States	France	Australia
2. Barking and Dagenham	Nigeria	India	Pilipinas
3. Barnet	India	Poland	Iran
4. Boxley	Nigeria	India	Ireland
5. Brent	India	Poland	Ireland
6. Bromley	India	Ireland	Nigeria
7. Camden	United States	Bangladesh	Somalia
8. Croydon	India	Jamaica	Ireland
9. Ealing	India	Poland	Ghana
10. Enfield	Turkey	Cyprus	Ireland
11. Greenwich	Nigeria	Nepal	Poland
12. Hackney	Turkey	Nigeria	India
13. Hammersmith and Fulham	France	Ireland	Jamaica
14. Haringey	Poland	Turkey	Australia
15. Harrow	India	Kanya	Jamaica
16. Havering	Ireland	Uganda	Sri Lanka
17. Hillingdon	India	Pakistan	Nigeria
18. Hounslow	India	Poland	Ireland
19. Islington	Ireland	Turkey	Pakistan
20. Kensington and Chelsea	United States	France	USA
21. Kingston upon Thames	Sri Lanka	India	United States
22. Lambeth	Jamaica	Portugal	Russia
23. Lewisham	Jamaica	Nigeria	Korea (South)
24. Morton	Poland	Sri Lanka	Poland
25. Newham	India	Bangladesh	Lithuania
26. Redbridge	Ireland	Pakistan	South Africa
27. Richmond upon Thames	Ireland	South Africa	Pakistan
28. Southwark	Nigeria	Jamaica	Afghanistan
29. Sutton	Sri Lanka	India	United States
30. Tower Hamlets	Bangladesh	Portugal	Ireland
31. Waltham Forest	Pakistan	Poland	China
32. Wandsworth	Poland	South Africa	Romania
33. Westminster	United States	France	Ireland
			Iraq

Писателят Георги Господинов ни гостува на Острова

21 октомври, Галерия София към Българския културен институт в Лондон, 19:00 часа, Запазване на места на: office@bcilondon.co.uk

Представяне на романа на Георги Господинов "Физика на тъгата" и неговата нова детска книга "Сватби на животни и неща", както "Естествен роман", "Невидимите кризи" и поезия ще се състои в Българския културен институт към посолството ни в Лондон.

Господинов е съвременен български писател. Причисляван е към постмодернизма. Роден е на 7 януари 1968 г. в Ямбол. Завършва българска филология в Софийския университет, по-късно става доктор по Нова българска литература към Института за литература на БАН с дисертация на тема „Поезия и медия: кино, радио и реклама у Вапцаров и поетите на 40-те години на XX век“ (издадена от „Просвета“, 2005) и работи като литературовед

в Института по литература на БАН от 1995. От 1998 до 2000 г. е хоноруван преподавател в НБУ по писане на есе (1998), а по-късно по съвременна българска литература (1999-2000).

Редактор е в „Литературен вестник“, седмичен колумнист е на в. „Дневник“ и редактор за България на излизалото в Оксфорд литературно списание „Orient Express“.

По време на представянето ще бъдат включени и откъси от операта на Господинов "Space Opera", както и кратка анимация по поезията на автора. Представянето ще продължи с неформална дискусия на чаша вино. Освен Господинов, специални гости на дискусията са Анджеа Родел (преводач) и Димитър Камбуров (известен литературен критик).

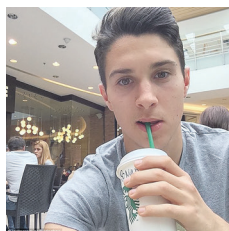
Наш студент стана звезда в Instagram, рисувайки по чаши от Starbucks

Обещаващ млад художник от България е намерил неочаквано платно за последните си шедеври върху хартиените чаши за еднократна употреба на веригата Starbucks. 19-годишният студент Любомир Дочев илюстрира корици на списания и образите на знаменитости върху чашите със сутрешното си кафе, съобщава "Дейли Мейл".

Той поставя снимки на произведенията си в социалната мрежа Instagram, където хобито му привлече много почитатели,

включително и някои от най-известните му модели. Популярността на Любомир Дочев е скочила, след като е публикувал в профила си изрисуванияте върху чаши образи на топ модела и актрисата Кара Делевин и на певицата Риана, чийто портрет е взет от корицата на списание Vogue.

Любомир се занимава с това от няколко години, но едва сега произведенията му придобиват такава популярност и вече има над 13 600 последователи.

КВАРТИРИ В ЛОНДОН

Квартири, стаи и
легла под наем в
ЛОНДОН.

Ниски цени, ясни и точни
правила на наемане!

моб: 077 077 55346

тел: 0208 166 9753

София: 02/492 5704

Бургас: 056/ 916 922

ПЛОВДИВ: 032/ 570 187

безплатен: 0800 112 0069

www.kvartirilondon.co.uk

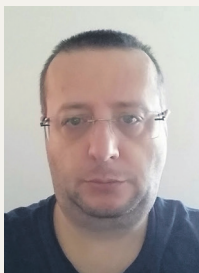

: kvartirilondon

: Kvartiri London

Моите опорни точки за електронното гласуване

Делян Делчев е телекомуникационен инженер с над 20-годишен опит и с любителски интереси във всички сфери на ИТ индустрията. Покрай професионалните си задължения пътува постоянно и живее в различни държави. В последните няколко години е живял и е изпълнявал проекти във Великобритания, Ирландия, Исландия, Белгия, Холандия и други. Активен пропагандатор за въвеждането на електронно дистанционно гласуване.

Делян Делчев

Аз съм почитател на електронното гласуване. Не се смятам за специалист, но когато видя самозвани специалисти да приказват технологични и алогични глупости по отношение на електронното гласуване, не мога да не се присмея, като хърбел на щърбел.

И тъй като ме нападнаха куп хора с мнения против електронното гласуване, къде от страх, къде от тръшкане (че ще навреди на нашите), реших да обобща някои и да ги коментирам. Така се получи този кратък и непълен списък с моите опорни точки (да иронизирам малко БСП-то и МВР-то от времето на Орешарски) по отношение на електронния вот:

Защо електронен вот, а не машинен вот?

Името „електронен вот“ е подбрано некоректно и е ограничаващо. И електронният, и машинният вот днес са електронни (след време може да са биологични или други). В действителност става въпрос за дистанционен вот, използвайки възможностите на познанията ни и науката, за да си осигурим механизъм за сигурно дистанционно гласуване. Това е основната разлика с машинния вот, който е също некоректно наименование на присъствен вот, подпомогнат от машини. В частния случай говорим за референдум, който да позволи започването на дискусия по отношение на това, да се намери механизъм за предоставяне на възможност за сигурно и дистанционно гласуване от страна на гласоподавателите. Дали ще го има и как ще бъде реализиран, не е въпрос на референдума, а е въпрос на дискусията, която евентуално би ги последвала след референдума. Без положителен вот от референдума обаче политическата ни история показва, че такава дискусия въобще не влиза в дневен ред.

Няма нужда от конституционна промяна, за да се допусне дистанционен вот. Това е оправдание. Форми на дистанционен вот имаме у нас дори и днес. Ако политическата клика желаше да дискутира технологии и проблеми по същество, нямаше да има нужда и от референдум. И обратно, решенията от референдума не са обвързващи и задължителни (виж референдума за АЕЦ „Белене“). Но биха задължили парламента да ги обсъди и да се види публично кой кой е.

Защо дистанционен вот?

Дистанционният вот улеснява гласуването. За разлика от типичните ограничителни мерки,

като например въвеждане на възрастов, расов или образователен ценз, и дори задължителен вот, дистанционният вот увеличава достъпа и възможностите на гражданите да изразяват мнение. Той е разширение, а не ограничаване на демократичната база.

Дистанционният вот би разширил значително възможността на хора работещи и/или живеещи в чужбина да гласуват, както и сериозно би намалил разходите в България и в чужбина.

Дистанционното гласуване позволява на хора със затруднения (възрастни, болни и други) да гласуват по-свободно и по-достъпно.

Дистанционният вот би намалил значително държавните разходи (например електронното преброяване съкрати значително разходите), включително и ако стане масов, ще позволи намаляването на хората, работещи в изборните секции и като ефект - значително съкращаване на държавните разходи.

Защо да позволяваме да гласуват хората, които вече са избрали да живеят в чужбина?

Грешно е да се фокусираме само върху хората, живеещи в чужбина, по отношение на тяхното право на глас. Електронното и дистанционно гласуване носи ползи за абсолютно всички грамотни граждани в страната. То би повишило значително изборната активност както сред по-образованото население в страната, така и като цяло.

Но дори и да разгледаме в частност само хората, които живеят в чужбина, е безспорно видно, че те са затруднени във възможностите си да упражняват правото си на глас. МВнР от години се справя добре да организира гласуването само в Турция, където са повече от половината отворени секции. И те се запазват поради добра организираност на българската диаспора в Турция, инерция от миналото, предизборен фокус или законодателство определящо къде да се отварят автоматично секции.

Дистанционното/електронното гласуване би улеснило и останалите българи, които нямат достъп до секции за гласуване на под 100 (дори 50) км разстояние или в държави, в които поради локално законодателство такива могат да се отварят само в ограничените ни на брой консулства. Вероятно между 10% и 30% от гласоподавателите се намират в чужбина или далеч от изборните си секции по времето, когато се провеждат избори. Въвеждането на дистанционен вот допуска възстановяване поне на половината от тези загубени в момента гласове и значително повишаване на изборната активност. Лесно можете да калкулирате, че всъщност поради невъзможност да присъстват лично, не гласуват повече хора, отколкото сборно гласове получава дори най-голямата партия у нас по време на избори.

Но отново, дистанционното гласуване не е фокусирано и няма отношение само към българите в чужбина, то значително би повишило изборната активност, особено сред по-образованото население, младите и средната класа - точно тази част от гласоподавателите, която се е отдръпнала от урните от години.

Хора, които са избрали да живеят в чужбина не би трябвало да имат право на глас!

Правото на гласуване на един гражданин е определено от неговия паспорт. Той трябва да има право да избира тези, които, заради назначения му паспорт, определят дали и какви данъци да плаща и дали да ходи на война.

В последните 30 години държавата са напуснали 2.5 милиона души. Лесно се изчислява, че при запазване на тенденцията след 20 години над една трета от младите българи ще живеят и ще бъдат родени в чужбина. Над две трети от тях ще имат (само) българско гражданство поради правилата на ЕС. България трябва да се стреми да приобщава тези хора да помагат на страната, да са свързани с нея и да участват в политическия ѝ живот. Електронното дистанционно гласуване е един от най-важните механизми, с които реално можем да запазим българщината. Той няма алтернатива. Време е тази дискусия да започне и у нас.

Хора с два паспорта не би трябвало да имат право на глас

Тази дискусия няма отношение към електронното или дистанционно гласуване. Дали да имат или нямат право на глас няма отношение към начина, по който се гласува. Но е редно да отбележа, че тези хора имат право да гласуват според конституцията ни и също така имат и права и задължения поради това, че имат български паспорт, което прави правото им да гласуват справедливо.

Електронното гласуване само ще повиши изборната активност в Турция

Този коментар няма отношение към електронното гласуване. Политическата или етническа сегрегация не е въпрос на технологията на гласуване, дали ще бъде електронна, дистанционна или присъствена.

Отделно не би трябвало сегрегацията да бъде и въобще въпрос, обсъждан в една съвременна демокрация.

В частност обаче, гласуващите ни сънародници в Турция през годините остават константно число и дори намаляват като абсолютна бройка. Причините са логични: демографски и социални. Пикът на гласуващите в Турция е отдавна достигнат и числото не може да нарасне - просто няма откъде. Неговият дял има значение, защото негласуващите в страната се увеличават или защото много българи в други държави не гласуват, както и заради

недомислената система за разпределение на не целите мандати и липсата на мандатни райони за чужбина.

Електронното/дистанционно гласуване цели да се започне дискусия, с която да се създаде механизъм за по-лесен, по-масов, дистанционен вот, с което да се позволи и на другите българи - в България или чужбина, да гласуват по-лесно и така да се увеличи изборителната активност. Това е мярка за увеличаване на изборителната активност. Точно електронното гласуване може да бъде един от механизмите, с които да се включат по-активно гражданите ни и да се намали значението на капсулираните вотове.

Не е проблем това, че над 80% от „етническите турци гласуват“. Те имат това си право. И не, електронното гласуване няма как да направи тези 80% на 120%. Но електронното гласуване може да улесни и върне част от онези 45% от населението, които редовно не гласуват, и да вдигне изборителната активност. А точно чрез вдигането на изборителната активност биха били решени проблемите на изкривяването на гласовете от ниската изборителна активност.

Електронното / дистанционно гласуване е отхвърлено с решение на Конституционния съд

Това твърдение е невярно. Има решение на съда, което определя конституционните ограничения по отношение на реализирането на електронен (и дистанционен) вот (ако не се направят конституционни промени).

Доколкото се създаде механизъм, който да гарантира, че вотът е таен и личен, той е напълно допустим. За това и машинният вот (частна форма на електронно гласуване) е допустим. Отделно, конституцията може да подлежи на промяна, ако обществото или обществената дискусия доведе до консенсус, че има нужда от такава.

Електронното гласуване ще създаде възможност за злоупотреби и фалшив вот

Злоупотреби и фалшив вот има и сега. Това е проблем на реализацията и процедурите и не

трябва да е фокус на дискусията по същество. Има достатъчно сигурни механизми, с които да се реализира електронно и дистанционно гласуване и да се гарантира, че то е лично и тайно (по конституционните изисквания). Ако бъде реализирано лошо, може и да не е лично и тайно, точно така както е и сега - с физическото присъствено гласуване. Но да се отказваме от него, защото има риск да бъде направено лошо (справедливо отнесен и към сегашното присъствено гласуване), би означавало да се откажем от гласуването въобще защото има риск от проблеми. Или да не излизаме навън, защото има риск от проблеми. Да не се качваме в колата си, защото има риск да се повреди.

Въпрос на техническата дискусия е как да бъде реализирано сигурно и с необходимите гаранции за конституционните изисквания. Можем свободно да водим техническата дискусия отделно. Но не можем да водим дискусия, да забраним гласуването защото имало риск.

Електронният подпис не гарантира сигурност, еквивалентна на паспорт

Дали да има или няма дистанционно-елек-

тронно гласуване няма отношение към специфична технология на реализацията му. То може да бъде реализирано добре със или без електронен подпис.

В частност обаче, няма никаква техническа разлика между електронен подпис и паспорт. Паспортът съдържа информация, за лицето което го пренася. Самият паспорт е издаден от организация, на която ти вярваш и поради това вярваш на информацията, която можеш да прочетеш в него. Идентификаторите и защитите на паспорта (воден знак, печати и други) показват за теб, че той е издаден от доверената организация. Част от информацията в паспорта идентифицира приносителя (снимката). Комбинацията от информацията за преносителя, която можеш да прочетеш и да сравниш с него (снимката) и доверието (чрез защитите срещу фалшификация) към организацията издател, определят доверието ти към (само)идентификацията на приносителя. Същото се отнася и за електронния подпис, той съдържа публична информация, която можеш да провериш (идентифицираш приносителя), подписана от организация, на която имаш доверие (СА). Защитата е значително по голяма,

а фалшификацията - значително по малка. Всъщност ние не знаем дори за един-единствен случай на фалшифициран електронен подпис, докато знаем за не малко случаи за фалшифициран паспорт. Очевидно е, че електронният подпис е много по-сигурен от паспорта.

Също като паспорта, електронният подпис подлежи на кражба, но тя не може да е масова и инвалидацията е мигновена (за разлика от тази на откраднат паспорт, за която трябва дни и седмици).

Но отново, тук не говорим въобще за дискусия как точно ще се направи електронното и дистанционно гласуване, а да позволим на гражданите да го ползват, ако се намери сигурен технологичен начин.

Електронният вот ще позволи по-лесно купуване на гласове

Продажбата на глас е личен акт и въпрос на личен морал. Технологията не може да спре или наобратно да създаде възможност за продажба на гласове. Електронният вот няма отношение към това дали някой ще си продава гласовете или не.

Но електронният вот ще повиши значително избирателната активност, с което ще се намали значително дела на купения вот.

Електронният вот при добра техническа реализация обаче би допуснал механизъм, с който самият избирател да може да отменя или променя вота си в рамките на избирателния ден и да обезсмисли масовото купуване или изнудване за гласуване. Локални форми на феодализъм върху гласовете (например случаите с миньорите на Ковачки, или кметът, който брои кой и за кого гласува в неговото село) не са въпрос, който ще бъде решен или пък направен по-лош от електронния вот. Те са въпрос на независимост, свобода и алтернатива за тези хора. Електронният вот увеличава техните шансове, поради значително затрудняване на местните феодали да проследяват кой за кого е гласувал.

Феодалите ще купуват електронни подписи или ще ги събират и гласуват от името на хората

Отново тук не става въпрос за технологията
продължава на стр. 14

Защо съм против е-гласуването

Йордан Василев

Над десет години участвам активно в политическия живот в България и в провеждането на предизборни кампании. Партията която представлявам няма значение за момента, тъй като ще политизираме проблема допълнително.

Преди да преминем към въпроса по същество, ви уверявам, че съм за всички блага на модерния свят, спомагащи ни и пестящи от времето ни в ежедневието. В един идеален свят бих подкрепил и електронното гласуване, но не живеем в такъв. Във времена в които зее огромна пропаст между управляващите и избирателите, където първите се интересуват единствено как да останат на върха, а вторите не осъзнават силата си, с която могат да наложат волята си на първите, това е невъзможно!

Спомням си преди години - по време на

преброяването, когато имаше възможност анкетата да се попълни електронно през компютър. Според статистиката голям процент от попълнените анкети са електронни, но се оказва, че попълването и подаването е осъществено от много малък брой компютри. Това означава, че един човек е взел и е попълнил картите на семейството, на приятелите. В този смисъл като улеснение е добре, но какво може да се получи при едно гласуване? Отивайки до изборна секция, там ме посрещат пет до девет човека от секционната избирателна комисия. Проверят ме и ме допускат да гласувам. При електронно гласуване, какво би ми попречило да събера данните на голям кръг хора и да гласувам вместо тях? От тук идва и първият проблем, въпросът с купените гласове и контролираният вот. Как ще ги спрем? Никак! Единствените печеливши ще са купуващите, просто ще им намалим разходите и ще им гарантираме 100% успеваемост на покупката.

Като втори проблем можем да изтъкнем

невъзможността да се гарантира тайната на вота.

За да се осъществи провеждането на електронното гласуване, софтуерът на системата трябва да осигури наличието на поне два независими записа с данни, а именно данните за нашия избор на партия и информация за това, че сме гласували. Познавайки начина на работа на системата, винаги мога по обратен път да направя справка, кой как е гласувал. И оттам следват всички последствия за гласуващия неправилно...

Да преминем към третия и най-съществен проблем -

кой ще гарантира, че електронната система няма да бъде манипулирана?

Едва ли ще се намери фирма, която заради някакво заплащане или поради друг натиск да не е готова да коригира резултата. Винаги можем да стигнем до поне един човек, който изцяло може да манипулира изборните резултати, дали с заложен предварително алго-

ритъм, дали чрез манипулиране на записите в базата данни. И то без да остави следа. Кой ще попречи в този случай на властимащите или на стремящите се към властта да манипулират резултата?

Друго е при машинното гласуване. На предидишните избори имаше 300 секции, от които можеше да се гласува машинно, сега те са намалени до 50. При него е много по-малка вероятността да се манипулира вотът и се удостоверява човекът, който гласува. Той не стои на хиляди километри, скрит зад IP-компютър. А при машинното гласуване, както е в Русия или САЩ, всеки гласува, машината му перфорира или по друг начин изпринтва бюлетина, която се преброява на машина. Но става в изборна секция.

Идваме до проблем номер четири -

хакерите

Редовно слушаме за осъществени прониквания в сървърите на ФБР и ЦРУ от хакери, та какво остава за сървърите и система за електронно гласуване на държава, в която доста години се говори за електронно правителство, но неговото стартиране и внедряване е в необозримото бъдеще. Особено ако наддеее мнението за публичното публикуване на кода на софтуера за електронно гласуване. „Отвореният код” единствено може да послужи за успокоение при проблем номер три, но ще отвори портите пред хакерите - къде за манипулация, къде за съботиране на изборния процес.

Знам, че електронното гласуване би улеснило българите в чужбина да дадат мнението си за бъдещето на България, но дали тяхното мнение е правилно и базирано на информация за реалната обстановка в страната и поведението на политическите сили или ще бъде изкривено през призмата на медийната манипулация? Това за мен е петият проблем. Аз лично не искам някой, който се е отказал да се бори тук за своето бъдеще, да определя моето от хиляди километри.

И за финал, въведем ли електронно гласуване, спокойно може да напишем съвременен вариант на „Бай Ганьо прави избори”, но в по-кратка форма, защото резултатът ще е ясен предварително!

Йордан Василев е на 35 години, женен, с две деца. Роден, израснал и живеец в Пловдив. По образование е компютърен инженер и в момента ръководи малка фирма за иновативни интернет разработки. Зад гърба му са завършени те проекти за първата българска църковна интернет телевизия, различни WEB базирани информационни системи.

Моите опорни точки за електронното гласуване

продължава от стр. 13

за гласуване. Не е задължително да се ползва електронен подпис. Но в частност всеки, който знае как се издава и как работи електронен подпис, е наясно, че той не може „да се купи“ от чуждо име, и също така е много по-лесно да се „изловят“ феодали, гласували електронно, отколкото когато хората са били заплашени и сами са си гласували. Отново обаче, електронният подпис няма да реши (нито да усложни) проблема с продажбата или заробване-феодализиране на гласове. Това е различен проблем.

Той се решава по различен начин. Но дистанционният вот, със създаването на повече опции и възможности, допуска да създаде на образованите хора повече независимост и алтернатива. Необразованите, хората със затруднения и феодализираните ще намалеят, но няма да изчезнат. Техните проблеми трябва да се решават по друг на-

чин, макар електронният вот да им създава повече възможности за свобода.

Електронният вот ще позволи на много хора да гласуват по два пъти

Точно обратно, електронният вот ще премахне напълно тази възможност за хората, които са гласували електронно - някой да гласува от тяхно име или на няколко места. Това е един от най-лесно решимите технологично проблеми, който не се решава (поради човешката обработка на списъците) в традиционното безмашинно присъствено гласуване и е един от най-големите проблеми на сегашния ни модел.

Електронният вот е безсмислен, защото е много скъп

Това не е вярно и няма отношение към това,

дали да има електронно гласуване или не. Електронното гласуване няма да замени нормалното и на когото му е скъпо дистанционното гласуване, ще гласува присъствено. Въпреки това е редно да отбележим, че електронното гласуване може да бъде реализирано много евтино както за гласоподавателя (безплатно), така и за държавата. Тук и в момента не става въпрос „да похарчим едни пари“. Единствено става въпрос да позволим на гражданите да имат и тази алтернатива когато гласуват, с което да ги заинтересоваме и повишим политическия им интерес и избирателната активност. Нека и не забравяме, че от 2017 година новоиздадените лични карти у нас ще имат чип и ще могат да се използват като електронен подпис.

Електронният вот няма да бъде популярен

За това дори имаме пряк пример, че е не-

вярно твърдение. Така се говореше и очакваше, и по отношение на електронното преброяване на гражданите. Но то бе супер успешно. Над половината граждани доброволно и самоинициативно се преброиха електронно, за много кратко време и това спести много пари на държавата. Недейте да подценявате българите. Ние имаме традиции в телекомуникациите, ИТ и Интернет. Ако процедурите са прости и лесни, можем да очакваме съизмеримо електронно гласуване с електронното преброяване, което би направило вотовете значително по бързи, значително по евтини и със значително по голяма избирателна активност.

Хората нямат какво да ядат, а вие искате електронен вот

Това е най-безсмисленият и най-несвързан с темата коментар, който съм чувал.

С крилете на Англия и корените от България

**“Ген. Михов ме върна към музиката!” - споделя певецът
Кръстьо Иванков, известен на Острова като Крис Джоунс**

Надя Йончева

Още в началото на интервюто, младият нашенец се колебае как да се представи. Сякаш еднакво верни звучат и българското му име – Кръстьо Иванков, и английският му псевдоним – Крис Джоунс. Обясних си това едва когато научих житейската на този наш музикант.

Крис, както ще го наричам по-надолу, се чувства еднакво добре в България и във втората си родина – както нарича Англия. Идва на Острова през 2002 година, току-що излязъл от казармата и прекратил прага на 20-те си години. Той има късмет, защото тук вече са се установили негови приятели българи, които му подават ръка. Отначало е настанен при тях в един от еврейските квартали на Лондон - Хендън, но после успява да заживее самостоятелно.

Колко време ти отне да си стъпиш на краката, питам Крис. Оказва се, че само за 7 месеца той става финансово независим в чуждата страна, въпреки младата си възраст. Започва работа в бар в „Сохо“, а скоро след това и записва да учи в BIMM - British & Irish Modern Music Institute.

Нека да се върнем в началото, там, откъдето си тръгнал, предлагам на събеседника си, който с лекота се връща мислено в детството си. Крис, който днес е добре реализирал се музикант на Острова и в родината, е роден преди 31 години в Кюстендил. Родът му е юнашки – все комити и хайдутни от Македонско. Още от малък мечтае да живее и работи в Лондон – меката на съвременния поп и рок. Идоли и до днес са му Том Джоунс, Елтън Джон. Преди казармата кандидатства в нашата Консерватория. Това, което се случва на приемния изпит, обаче, дълбоко наскърбява младото момче и задълго го отделя от музиката. Крис решава да изпълни парче на Джо Кокър, с характерния за легендарния певец дрезгав глас. От комисията отрязват безмилостно момчето, като го изпращат с пожеланието да си направи операция на гърлото... Бездушието, цинизмът и жестоката гавра на „заслужилите“ оценители, изтъпанчили се не само да отсяват кандидатите за софийската музикална академия, но и да зачеркват

човешки съдби, хвърля Крис в дълбока пуктура. Обезверен, той забравя за музиката повече от две години. Вероятно никога нямаше да се върне отново към нея, ако не беше щастливият шанс.

Музикантската му съдба го намира отново в края на казармата, когато той се решава да участва в творческия фестивал на военни от цялата страна... и го печели. За свое изпълнение избира песен на Том Джоунс, който е роден в деня, в който се провежда артистичното събитие – 7 юни. Така се случва, че на фестивала е и самият началник на генералния щаб на Българската армия – ген. Михо Михов. Нещо повече, той се оказва предан фен на Том Джоунс. Именно Михов е двигателят Крис да продължи с музиката:

„Напред и нагоре!“, заръчва генералът с роккаджийско сърце на младия изпълнител, тогава редник Иванчев. „Той е уникален човек... Голяма, ерудирана личност. Може да поведе всякакъв разговор“, разказва Крис за тогавашния началник на Генщаба и настоящ депутат от АБВ.

След казармата Кръстьо се включва в натовско обучение и става авиодиспечер. Работата е добра, но... „музиката си е музика“, признава изпълнителят. Минали-неминали две години на тази служба и Крис го „стяга шапката“. Той заминава за Англия, която впоследствие ще стане за него втора родина.

Днес, в края на 2015-а, почти 13 години след като за пръв път е пристигнал тук, намираме този български музикант в София. Оказва се, че през годините той успява да изгради солидна мрежа от контакти в музикалните среди както на Острова, така и в България. В родината има фирма за караоке с много ангажменти. В средата на октомври Крис се връща в нашата столица след пореден „гиг“ в Англия. Така успява да организира професионалния си живот, че да има перфектен баланс между престоя му в едната и в другата страна.

Явно е, че обича много и двете. Англия му дава криле. Тя връща музикантската му мечта и надеждата за по-смислен живот. В България пък са корените, без които би се чувствал залутан.

Днес младият мъж съжалява само, че майка му не успява да го види реализиран на Острова. Тя почива малко преди синът ѝ да замине. Иванка Кръстева прекарва по-голямата част от живота си в бедност, но успява да отгледа сама едничкия си син, без да е лишен от майчина любов и сигурност. И до днес, Крис говори за нея с дълбока обич и признателност. „Ако ми се роди дъщеря, ще я кръстя на нея. Ако пък имам син, ще е Георги – на последния комита в рода ни и приближен на Гоце Делчев“, обяснява той. Засега обаче 31-годишният мъж не бърза да се жени. Признава, че улегналият живот не го влече.

В края на разговора ни, връщайки лентата назад, се чудя: как така го приемат в лондонската музикална академия, а в софийската - не? Това не е ли поредният абсурд, питам събеседника си.

„България е страната на абсурдите, нека не забравяме това“, усмихва се Крис и по начина, по който незлобливо коментира този тъмен период от живота си, разбирам, че всяка обида и гняв са загърбени. Явно този нашенец е прихванал от лекотата, с която англичаните гледат на живота.

И слава Богу!

За миглите и хората

Използвайте пълноценно възможностите, които ви дава Англия, съветва маникюристката Силвия Микова, която спечели отличието Lash Artist of the Year 2015

Надя Йончева

Силвия Микова не е първата българка на Острова, преквалифицирала се в маникюристка. Нейната история обаче е затрогваща с ентузиазма и артистичните ѝ постижения. Преди броени дни тя печели световно отличие в своята област и е окрилена да развие на високо ниво свой козметичен бизнес.

38-годишната нашенка е майка на три деца. Идва в Англия преди повече от 15 години, за да учи езика и да подготвя емиграцията си в... Канада. Причина да остане на Острова е съдбовната ѝ среща с литовеца Саулиус, с когото създават семейство. Двамата се установяват в Уест Съсекс, в крайбрежното градче Богнор Реджис, а работната българка се труди в оранжерия, сетне е сервитьорка. До този момент нищо не подсказва, че професионалната ѝ съдба ще бъде свързана с нещо съвсем различно.

Всичко започва от едно мобилно куфарче за маникюристи, подарено ѝ за рождения ден от Саулиус. След като получава нужната квалификация, Силвия си създава клиента сред жителките на градчето. Повечето от тях са домакини с деца и са доволни да бъдат обслужени в дома им. Скоро обаче младата българка забременява. Усилията ѝ енергията ѝ се пренасочват в съвсем друга посока. В следващите 9 месеца тя изцяло се отдава на семейния проект за отваряне на магазин. По онова време информация се намира изключително трудно, особено ако не владееш достатъчно добре езика и си чужденец. За да започнеш подобен бизнес, се изискват всевъзможни лицензи, а накрая, при сключването на договора за търговия – и адвокат. Силвия ѝ мъжът ѝ обаче преодоляват всички трудности и скоро след раждането на първородния им син, Ерик, магазинът за източноевропейски стоки е факт. Той е вторият подобен в крайморското градче.

Цялата първа година след раждането Силвия прекарва в магазина – там тя кърми и приспива сина си. Понякога, когато мъжът ѝ се връща от Лондон със стока, българката остава на пост по 12 часа – отново с бебето на ръце.

Така минават цели десет години. Магазинът е разработен, а междувременно са се родили още две дечица – момичетата Киара и Лейла. Сякаш всичко с кариерата ѝ на маникюристка е свършено.

Скоро след раждането на третото си дете обаче Силвия усеща, че за нея настъпва период на застой. Тя не може да се примири с депресията, която я обзема. Един ден се качва на тавана на къщата им, и изважда старото си куфарче на маникюристка. Започва да търси информация за бизнеса в интернет и се учудва колко много са се променили нещата през последното десетилетие, докато е била в магазина и е отглеждала рожбите си.

Магическият израз, от който започва всичко, последвало по-нататък, е „джелиш лак“... Оказва се, че през последните години е изобретена фантастична формула от 50% гел и 50% лак, която е не само по-трайна – този лак стои на ноктите цели 21 дни, но и силно лечебна. Именно джелиш лакът, американското чудо на съвременните козметични технологии за нокти, е двигателят на бизнеса, който

за година и половина успява да разгърне българката. Тя си напечатва визитки, листовки, плакатчета, с които да се рекламира, но за нея основно работи рекламата от уста на уста – за Силвия в града се знае, че е изключителен професионалист, влагащ душа и сърце в работата си. Това, което особено трогва клиентките ѝ, е фактът, че тя не се интересува от парите, а повече я вълнува как да извърши услугата си така, че те да са истински доволни. Самата Силвия споделя, че за нея маникюрът е време за отмора, за затваряне в нейния собствен свят на красотата и изяществото.

Така се случва, че освен с украсяване на нокти, тя се захваща и с мигли. И именно тук са най-новите ѝ надежди, стремежи и вълнения. В областта на лаш технологиите тя печели и първата си престижна международна награда.

Пътят до нея се оказва удивително кратък – само година и половина, защото Силвия просто има уменията, талантът и силите, нужни за отличието си в световния конкурс Lash Artist of the Year 2015. Преди броени дни българката бе отличена сред четиримата финалисти, които печелят изключителното право да ползват престижното лого на конкурса – най-добрата реклама в бранша.

До работата с мигли, която се оказва изключително сложно, но и артистично занимание, я отвежда щастливата случайност. Силвия разглежда един от британските сайтове за колективно пазаруване, когато попада на обява за курс за удължаване на мигли, струващ само 25 паунда. В края на обучението си участниците получават и сертификат, посочено е още в обявата. Защо пък не, казва си неуморната нашенка. Както се оказва впоследствие обаче, курсистите трябва да закупят скъп професионален комплект, а сертификатът идва след петима клиента, на които успешно са удължени миглите.

Първоначално Силвия е обезкуражена – всичко това е ужасно трудно и сложно дори за нея, която има и хъса, и „ръката“ за тоя занаят. Удължаването се прави мигла по мигла с косми от норка с дебелина 0,20 - 0,25 мм. Те се влагат в отвор на миглите с изключително фина пинцета. Това е т.нар. „класическо удължаване на мигли“.

Силвия обаче се влюбва в следващото, по-напреднало ниво на технологията – това за обем. То може да се практикува едва след усвояването на класическата техника косъм по косъм и се отличава с това, че при него се влагат по няколко косъма едновременно, което дава още по-впечатляващи резултати.

Удължаването на мигли не е само техника, а изкуство, обяснява Силвия. Прекрасните процедури напълно я завладяват – нашенката е смаяна колко много те могат да променят визията на женското око.

Днес Силвия е решена да разкрие свой салон – Lash & Nail Boutique, в Богнор Реджис. Тук, освен артистичните си услуги с мигли и нокти, тя мечтае да предлага и курсове за дами като нея, които биха намерили смисъл и радост в това творчество. Силвия Микова е готова да разговаря с всеки, който се интересува от тази съвременна и динамична област в козметиката на тел. +447886836448. Информация може да се намери и на сайта ѝ Lashworld.co.uk.

На читателите на „Новини Лондон“ Сил-

Фотографията, с която Силвия Микова се явява на световния конкурс Lash Artist of the Year 2015. Силвия е един от четиримата спечелили финалисти, а снимката е правена от брат ѝ, който е професионален фотограф.

вия пожелава да не се отказват да търсят и следват призванието си. Убедена е, че във всеки един от нас се крие някакъв талант и само когато го реализира, човек може да изпита пълно удовлетворение и радост в живота си. Нещо повече, тя вярва, че тук, на Острова,

възможностите, които имаме, са много и призовава всички българи в Англия да използват пълноценно шанса си.

Ако харесваш това, което правиш и даваш всичко от себе си, няма начин да не успееш, убеждена е талантливата нашенка.

Обадете се на тел: 07479 783093 или ни пишете на email: advertising@novini.london

Топ 10 места в Лондон

Радостин Русев*

Лондон – най-гъсто населеният град на Европейския съюз, отличаващ се с изключителна пъстрота. Всеки район на Лондон е като отделна държава. Смята се, че жителите на мъгливата столица на Великобритания говорят на 300 езика. Височината на повечето лондонски сгради не надвишава 10 етажа, поради това общата площ на Лондон се е разраснала до невероятни размери. В Лондон се намират около 80 паркове, 160 музеи, 100 театри, 4 международни летища и 8 железопътни гари.

Съществува легенда, разказваща за митичния основател на Лондон – келтския крал Lud. Зли магьосници прокълнали владенията на крал Lud с три нещастия, но за щастие на лондончани кралят се справил с тях, поставяйки ги в каменно сандъче. Според тази легенда, когато от замъкът (Лондонската кула – Tower of London) си тръгне и последният гарван, проклятието ще се върне. Поради това за благополучието на гарваните внимателно следят и се грижат пазачите на Лондонската кула.

Съвременен Лондон, наименован от римляните Лондиниум (Londinium) в миналото, се е сформирал на базата на няколко града и селища, сливащи се в единен културен, търговски и политически център. Лондон е бил сцена на много важни исторически събития, оказали решаващо влияние не само в Европа, но и в целия свят.

Представяме на вашето внимание ТОП 10 забележителности на Лондон, които просто няма как да не посетите:

1. Уестминстърския дворец и Кулата на Елизабет (Биг Бен)

На мястото на двореца Уестминстър, елегантно разположен на брега на река Темза, в началото на XVI век са се намирали Камарата на общините и Камарата на лордовете. Съвременната неоготическа сграда на парламента е построена през XIX век след голям пожар. В двореца има 1200 помещения, 100 стълбища и множество коридори с обща дължина 5 км.

В часовниковата кула Биг Бен се намира камбана с тегло 14 тона, която се е превърнала може би в най-разпознаваемия символ на Лондон. Официално Биг Бен е преименуван през 2012 година от британския парламент в Кулата на Елизабет.

2. Уестминстърското абатство

Съборната църква „Св. Петър“ в Уестминстър от XI век е място за коронация, бракосъчетания и погребения на британските монарси. В църквата можете да видите надгробните плочи на известните личности в Англия, в музея е представена експозиция от съкровища на манастира, а параклиът на Хенри VII е считан за един от най-ярките европейски образци на късната готика.

3. Бъкингамския дворец

Бъкингамският дворец – официалната резиденция на британските монарси в Лондон. Първа в двореца се установява кралица Виктория (в 1837 г.). Дворецът е отворен за посещения от туристи, а единственото място, в което няма да ви пуснат, са личните покои на кралското семейство.

В Бъкингамския дворец има 600 стаи! На площада пред двореца се събират тълпи от туристи, за да гледат тържествената смяна на караула – парад, който трае около половин час

(начало – 11:15, от април до юли – всеки ден, през останалото време – през ден).

4. Тауър, Кулата на Лондон (Tower of London)

Кулата на Лондон е защитна крепост, построена от Вилхелм I Завоевателя през XI век, предимно известна като затвор и място за изтезания. Обаче Тауър, освен всичко друго, е и царска резиденция, тук се намира и кралската съкровищница. Днес е музей, в който се съхраняват кралските одежди и съкровища. Крепостта се охранява от стражи, наречени beefeaters (да, името на известния джин е именно оттук).

5. Тауър мост

Мостът с две кули, в който са монтирани механизми за повдигане, е символ на викторианския Лондон и чудо на инженерното изкуство от края на XIX век. Във времената, когато по Темза са плавали големи кораби, Тауър мост е бил повдиган по 5 пъти на ден.

6. Катедралата „Св. Павел“

Катедралата „Свети Павел“ е построена в началото на XVIII век, а нейният 110-метров купол е втори по големина в света. Оттук се открива чудесна панорама към цял Лондон.

7. Трафалгар скуеър (Площад Трафалгар) и Националната галерия

Площадът Трафалгар е основна туристическа атракция в Лондон и нещо като символичен център на града. На площада се издига 50-метрова колона, посветена на адмирал Нелсън. Галерията, намираща се на Трафалгар скуеър е главната галерия в Лондон – Националната галерия.

8. Британския музей

Създаден в средата на XVIII век, музеят е считан за най-стария в света. Общата дължина на експозицията достига 4 км. Казват, че за да се запознаете с всички експонати на Британския музей, трябва да разполагате с цяла седмица! В музея може да се види колекция от праисторически антични предмети, да се запознаете, както с експонати от Новата ера, така и с реликви от времето на римска Британия, Средновековието и Ренесанса. В Британския музей се съхранява огромна колекция от археологически находки, открити на територията на Азия, Древен Египет, Древна Гърция и Римската империя.

9. Музеят на мадам Тюсо

В музея на мадам Тюсо е изложена най-известната в цял свят колекция от восъчни фигури на известни личности. Сред тях има кралски особи и исторически герои, а също така и политици, велики атлети и филмови звезди. В края на обиколката на посетителите се предлага да посетят планетариума.

10. Лондонското око

Окото на Лондон (London Eye) – това е най-голямото виенско колело в света, чиято височина достига 135 м. Гигантският атракцион е бил издигнат по повод началото на новото хилядолетие. Достигайки до върха, вие можете да се насладите на прекрасна гледка към града и околностите му. При хубаво време видимостта е около 40 км, но бъдете нащрек: в тези дни желаещите да се издигнат над Лондон са много – резервирайте билети предварително.

* Радомир Русев е Маркетинг мениджър в туристическата агенция Loyal Travel. Статията му е публикувана в блога на компанията - www.loyal-travel.com/blog/

Сърцето на България в центъра на Лондон

• **Първата българска детска библиотека отваря врати в Сохо**

• **Комплекти по случай Деня на будителите ще учат малчуганите на родната история**

Гергана Бойчева

„Четенето е най-доброто учение“ е казал знаменитият Александър Сергеевич Пушкин навремето и сигурно дори и не е подозирал колко много непреходна истина се съдържа в думите му.

В днешния забързан и динамичен свят, особено ако се намираш в мегаполис като Лондон, рядко ти остава време да се уединиш някъде с книга и гореща чаша чай в ръка. А това е от изключителна важност, особено за подрастващото поколение, което дори не осъзнава колко много може да научи от една добре написана и илюстрирана книжка. Четенето на български език във Великобритания пък се оказва цяло предизвикателство, ако, разбира се, не искаш да разглеждаш любимите си произведения от екрана на някой електронен четец или таблет.

Макар и тези малки неудобства обаче, начин винаги има, щом има и наличие на желание. Защото любовта към книгите е нещо, което не всеки има по презумпция, то се възпитава и усъвършенства с годините. И ако намериш начин да го предадеш и на други хора, да им покажеш колко ценно и незаменимо е чувството, което ти носи една хубава книга – то това е безценно. Срегнахме се с две такива дами – Невяна Ценкова и Лидия Монова. По собствен начин те са приели разпространението на родното слово присърце и заедно с директорката на едно от българските училища в Лондон Димитрина Ангелова, са се нагърбили с инициативата да създадат първата българска детска библиотека в английската столица. С читателски карти, дати за връщане на книгите, всичко както си му е редът, както се казва.

С много музика и песни добро настроение, игри и закачки, двете представиха идеята си миналата събота в Сохо, а миризмата на домашно приготвени сладки, банички и кроасани, съчетана с детската глъч, направиха тържеството наистина едно чудесно преживяване.

И както много от най-хубавите неща, случвали се в родната ни история, и тук се оказва, че всичко лежи на плещите на дарения и зависи от хората с добри намерения и желание. Защото „сърца трябва, а не пари“. Останахме очаровани и искрено впечатлени и от идеята на Невяна да създаде специални занимателни комплекти за деца, свързани с предстоящия светъл празник – Деня на будителите, които да запознаят по интересен и увлекателен начин малчуганите с биографиите на тези хора, дали и направили толкова много за България. Вижте какво ни споделиха те малко след официалното представяне на детската библиотека – инициатива, зад която ние от „Новини Лондон“ заставаме горещо.

- Как се роди инициативата за обновяването и разрастването на библиотеката в българското училище тук в Сохо?

Лидия: Трябва да кажа, че както често се случва в живота, хубавите неща са резултат от поредица от обстоятелства, които са се навързали едно след друго по най-добрия начин. Ако Дидка (бел. ред. - Директорката на училището Димитрина Ангелова) не беше създала това място, нищо нямаше да се получи. Защото години наред тази жена е плащала висока цена, за да го има училището във вида, в който е в момента. Столькова много деца. Всичко започва от тук, от упорството ѝ да направи това средище, където да я има важната и хубава българщина. И то в центъра на Лондон – в Сохо. Случи се много интересно. Изглежда във всички нас – родителите тук, има копнеж и любов по България. Имаме отношение към родината си, а историята и корените ни няма как да ни оставят безразлични. Всичко започна с течение на времето, все по-различни разговори по темата. Мога да кажа, че идеята се роди спонтанно. Решихме група приятели да съберем пари и да ги използваме за училището с идеята с тях да бъдат купени книжки, за да могат нашите деца да четат на български език, да познават литературата ни. На другарски начала, както се казва, стартирахме проекта, без никакви претенции. Просто споделихме вижданията и идеите си за нуждата наследниците ни да имат достъп до качествено написани произведения. Купихме книгите, обработихме ги – най-елементарните неща, сложихме етикети и отворихме самата библиотека.

Невяна: Трябва да отбележим, че библиотека и преди това имаше, само че в доста по-различен вид. Имаше книжки, децата обаче ги взимаха, без да има ясно установени правила. Нито кога ще ги върнат, нито читателски карти. А без тези неща няма как малките да се научат да уважават книгите. Защото ако те са ей така хвърлени някъде, как ще имат уважение от тях, няма как да се случи това.

- Това първата българска библиотека в Лондон ли е?

Невяна: За деца, мисля, че да. Има библиотека към посолството, но не знам как точно функционира тя, да си призная. А за мен едно такова място е не само необходимо, но и изключително обогатяващо. Доста училища също се стараят да имат нещо като книжки кътове с произведения на български език, но това е крайно недостатъчно. Защото децата трябва да познават езика си, да са спокойни да се изразяват на него. Всички знаем, че въображението и речниковия ни запас не идват от телевизията в никой случай. Затова и се борим да има повече творби на български автори, които до голяма степен ни определят като българи.

- Кой избира книжките и от къде ги намира-

те?

Невяна: Една от основните идеи е книжките в тази библиотека да са на български автори, но да не са архаични или стари, а нови, интерактивни и интересни. С интересни илюстрации, занимателни, които да грабват от раз децата, да развиват въображението им. Иначе няма как да стане. Всички книги купуваме от България. Събират се пари чрез дарения от родителите, отива се до там, избират се и така се случват нещата. Целта е да запалим малчуганите да четат на родния си език, защото само така можем да съхраним българския език – чрез поколението си.

- По случай Деня на будителите продавате ръчно направени комплекти, средствата от които ще отиват за обновяване на библиотеката. Как се роди тази идея?

Лидия: Идеята е на Невяна. Около нея се обединиха група родители, които я прегърнаха и повярваха в нея. Защото тя е повод родители и деца заедно да учат историята ни. Лично аз съм много щастлива и трогната от реакцията на хората, които се интересуват от въпросния комплект. Защото, когато зачетох на висок глас „Гарванът грачи грозно зловещо“, в гърлото ми сякаш заседна буца, а очите около мен бяха разплакани. Разпродадохме всичко, ще направим и още. За мен радостното е, че виждам колко много огън, колко много желание има в част от нашенците тук на Острова, да се докоснат, да се грижат за българското. Това е най-важното и ми дава сила да продължа напред, да мислим нови и нови неща.

Невяна: Както вече споменах, всичко при нас се случва с помощта на дарения. Това беше и идеята на тази комплекти, поне в началото средствата от тях да отидат за купуване на нови и нови книжки. Те обаче се превърнаха в един своеобразен учител по родна история. И докато в началото мислехме да се разпространяват само в училището, се оказа, че интересът към тях е толкова голям, че смятаме да ги разпечатаме в по-голям тираж, за да могат да се продават в различни магазини в Лондон и всяко едно училище да може при желание да ги купи. Идеята ми дойде малко след като се включих в родителския съвет на училището. А от нас се очаква, като членове на този съвет, да даваме идеи, организираме партита, забави... Аз обаче реших нещо по-различно, отворих календара и видях, че приближава Деня на будителите и това ме вдъхнови. Замислих се как тези хора могат да станат значими за децата ни, защото за тях, особено на тази възраст, това са просто едни черно-бели снимки в някоя книга и учебник. А поради ограничените часове на занятията в училището, те няма как да учат качествено история, така че си беше цяло предизвикателство да направим така, че да привлечем интереса им към тези, иначе толкова значими фигури в

историята на България. Но всичко е възможно с малко въображение, особено, когато нарисуваш мустаците на Вазов, а след това ги изрежеш и залепиш... И така, с много смях и творчески подход направихме този занимателен комплект.

-Какво включва той?

Лидия: Невяна може да разкаже най-добре (смее се).

Невяна: Най-важно е да се отбележи, че родителите трябва да вземат участие. Сам по себе си, комплектът няма как да бъде интересен, трябва да се споделя, да се разказва на децата кои са тези хора, защо е важно да знаят за тях. За мен самата беше толкова вълнуващо, макар да съм завършила много отдавна, да прочета отново биографиите на тези хора. И ето, например, беше ми безкрайно интересно да си припомня, че видиш ли Ботев, изключван няколко пъти от училище, гонен като учител впоследствие заради крайните си идеи, в крайна сметка е преведен до момента на 40 езика по целия свят. Това само по себе си е вдъхновяващо. Защото смятам, че един от основните проблеми на хората днес е, че са загубили вярата си. Не говоря само за вярата в Бога, не всеки е длъжен да вярва в това, и е прав сам по себе си да не го прави, ако прецени. Но идеалите ни... Идеята, че доброто в крайна сметка побеждава, я няма според мен. А това прави хората цинични. Смятам, че като нация сме станали прекалено цинични и това трябва да се промени. Надявам се повече хора да се вдъхновят също като нас и да се включат в тази наглед малка за момента инициатива, която обаче, ако съумеем да развием, ще се превърне в нещо голямо и действително ценно за нас като българи, макар и далеч от родината си.

Ако желаете да подкрепите инициативата с дарения или като си поръчате занимателния пакет с български народни бълдители, свържете се с нас на телефон: +447473070281 или email: rabbitholecorner@gmail.com

За добро или за лошо е когато родителите, заминаващи на гурбет, оставят децата си на грижите на техните родители?

Теодора Иванова

Имало едно време едно щастливо българско семейство – мъж и жена с малко дете. Те живели добре, но не достатъчно. Скоро след като се сдобили със своята рождба, финансовите им грижи се увеличили, а ситуацията в родината им ставала все по-мрачна. Дълги години работили усърдно, без да бъдат оценени, както заслужавали. Двамата се борили упорито за по-добър живот, но постоянните грижи започнали да заличават тяхното щастие. Уплашили се за бъдещето на своето дете и решили, че е време за промяна. И така един ден те отпътували надалеч, но сами – оставили детето на родителите си, защото не искали то да се сблъсква с техните трудности, да вижда неволите им, а и да отрасне в чужда страна, без да знае родния си език. Просто решили, че за момента ще му бъдат по-полезни от разстояние, оставяйки го в най-сигурните ръце – тези, които са отгледали самите тях.

Тази история звучи като недовършена приказка, а всъщност е реалността на стотици български семейства от години насам. За добро или за лошо, все повече българи взимат трудното решение да заминат сами. Дали без половинката, или без детето си, все с една и съща цел – да постигнат това, което в България се счита за голям успех, а именно да осигурят на семейството си нормален живот, без ежедневни финансови грижи. Заминаващите несъмнено поемат голям товар на плещите си, но какво се случва с тези, които остават? Как възрастните родители могат да отгледат децата на своите деца и дали решението, взето от заминаващите, всъщност е правилно? Еднозначен отговор едва ли има, могат само да се посочат плюсовете и минусите на тази така често срещана ситуация.

На първо място несъмнено

трябва да се постави въпросът за възпитанието.

В днешно време всеки родител има изграден индивидуален подход, който е сформирал чрез наблюдения и опознаване на собственото си дете. Съвременността ни е такава, че позволява голяма свобода на действия, начин на живот и разбирания, и съответно така са се оформили различни методи за отглеждане на подрастващите. При старото поколение това липсва – подходът е еднотипен и до някаква степен остарял и неприложим. За тях е трудно да бъдат в синхрон с времето, а и в съзнанието им е вкоренена една схема, която са научени да следват и най-вече в която вярват, тъй като някога са я приложили успешно.

Част от тази „схема“ е възпитанието с твърда ръка и в строги морални ценности. Децата, отглеждани от баба и дядо, много по-често получават „поучително побутване“ с точилката, отколкото тези, които са гледани от своите родители. За по-възрастните това е единственият начин детето да научи урока си, а всъщност съвременните методи отричат ползата от него. Смята се, че резултатът ще е или страх, от който ще се родят лъжи и тайни, или стрес, който би повлиял негативно на развитието на детето и би го накарал да се затвори в себе си. Най-често детето, отглеждано по този начин, или ще бъде свито и неуверено, или ще се обърне срещу

Отгледан от баба и дядо

близките си и ще прави каквото си иска. В даден момент възрастните ще изгубят контрола над него или просто няма да знаят какво се случва зад гърба им. Резултатът е строго индивидуален и точно затова е важно и методите да бъдат такива.

Крайности има и при въпроса за възпитанието в

строги морални ценности, в които възрастните хора до последно ще вярват.

Положителната страна на това е, че децата, отглеждани по този начин, се научават да уважават по-възрастните, изграждат добри маниери, следват правила, спазват закони, трудолюбиви са и имат убеждения, които могат да бъдат непоклатими. А отрицателната е влиянието, което този тип възпитание може да окаже върху техните социални отношения. Тези деца се отличават от останалите и рано или късно осъзнават, че са по-различни от тях. Често те са по-затворени и предпочитат да общуват с възрастните. Оказват се без среда, защото трудно се вписват в тази на своите връстници.

На по-късен етап се появява и проблемът с любовните отношения. Ако подрастващото момче или момиче е възпитано от баба си да вярва, че ще има каквито и да било отношения с другия пол едва след брака, то ще потиска емоциите си и трудно ще допусне някого до себе си. Дори и да не са внедрени у него тези разбирания, пак едва ли ще му бъдат разяснени въпросите за отношенията между мъжа и жената, секса и опасността от забременяване – за старите хора това са теми табу. По-скоро ще бъде научено да не пита и да не се интересува, защото му е рано, и така ще се изпусне важен момент от възпитанието. Често децата, отглеждани по този начин, са предпазени, но твърде неосведомени, което несъмнено влияе на развитието и узряването им.

Монетата обаче винаги има и друга страна

– колкото баба и дядо могат да бъдат строги, толкова могат и да гледат детето. Внучето за тях е като втори шанс да отгледат един малък човек и да поправят грешките, които някога са допускали с децата си. Затова хем се стараят да са строги, хем искат да го обгрижат по възможно най-добрия начин. Ярък пример за това е шеговитата фраза, че най-трудното нещо на света е да убедиш баба си, че не си гладен. Тя винаги ще бъде притеснена и все ще има съмнения, че внучето ѝ е твърде слабо, бледо и немошно. Поради тази причина много от децата, чиито родители живеят в чужбина, страдат от наднормено тегло. Повечето възрастни хора смятат, че това е признак за здраве и физическа сила, затова не биха обърнали внимание, ако подобно нещо започне да се случва с тяхното внуче – или поне не тогава, когато процесът започне.

Прекалената грижа рядко е правилният подход,

а за възрастните е трудно да се намери идеалното средно положение и да не се допусне отдалечаване или разглеждане. На тях им липсва не просто съвременен подход, съответстващ на настоящата действителност, но и така необходимите енергия и динамика, с които трябва да се отглежда всяко дете.

Обичта не е достатъчна, за да бъде приложена успешно една възпитателна схема – трябва време, търпение, физическа и психическа сила и устойчивост. Неща, които липсват на възрастните. Прижата на баба и дядо е изключително ценна, но тази на майката и бащата е незаменима. Въпреки това, решението на родителя да остави детето си на тях, за да бъде в родината си, в никакъв случай не е лошо – стига и той да участва активно в процеса на възпитание, макар и отдалеч. И стига да не се допускат крайности.

Обадете се на тел: 07479 783093 или ни пишете на email: advertising@novini.london

Я повтори въпроса си? – пита Сид, защото се е отплеснал нещо. Малко е потискащо да си мислиш, че някой, кого-то харесваш априори, всъщност чува гласове. Става ти някак си чужд. От друг свят е той. А аз именно такова чувство (или по-точно – подозрение) имам – че докато говорим, той чува гласове в главата си. Типичните за шизофрения псевдохалуцинации. Пфу, проклетото трошливо човешко тяло; проклетата трошлива човешка душа!

Но какво пък, по-дьяволите, ни пречат чак толкова гласовете, които чуват шизофрениците? Защо така ревностно ненавиждаме дори и най-дребните им неадекватности? – така се питам и зяпам тайно Сид:

Чуваши ли, чуваши ли гласчета, братко, говорят ли, говорят ли в главичката рошава и подстригана? (В момента на разговора ни Сид, естествено, е шейсетгодишен, с прошарена коса; къса, сплъстена като миша козинка.) Така го питам на ум аз. И ми е доста неудобно от тия въпроси, раждащи се в главата ми. Питам се – Кое е редно: Да приемаш най-благородно и без забележки един човек? Или напротив: да си страшно възискателен към него и да не оставяш никоя, даже и най-дребна негова странност, без злобна бележка? Хм. Сложно.

А Сид Барет, както ви казах още в началото, е гениален – създател на Пинк Флойд и може би – на цялата психеделична музика; той е дал и името на групата, и стила, и всичко... Името, за тези, които не знаят, идва от имената на двама древни музиканти – чернокожи блусари – Пинк Андерсън и Флойд Каунсъл; та Сид е всичко това, но е и шизофреник, който скромно живя до скоро с парите спечелени в славните времена с Флойд, а сега, вече починал от усложненията на диабета си, говори с мен.

И аз – като едно обикновено, подозрително, нормално, параноично и изпълнено с фобии съвременно лайно – го подозирам: чува ли гласове или не чува? И дали няма ей така, както си седи да вземе оная там химикалка и да я забучи в окото ми?

– Викаш, да повтора въпроса си? Ми, чакай, как беше... Ето така... – и аз, защото съм само Мисъл, Поглед и Фантазия, мога да си спомням неща дословно. Правя го, като се връщам мигновено в миналото и копирам свои мисли и думи от преди часове и дни (тоест – аз не пътувам във времето само заради някакви външни събития, но също така, понякога и само за да преживея отново някои вътрешни състояния, които съм преживял преди). И се връщам преди минути, копирам въпроса си и му го предавам дословно:

Така... По време на войната във Виетнам... и това се отнася за всяка война... момчетата, които се измъкват от военна служба... всъщност са хванати в капан. Нали така? Всеки, който не е отишъл, се срамува ужасно. Той е хванат от обществото в капана на срама. А той може и да е ужасно, напълно, стопроцентово убеден, че е прав. Че не бива да воюва. Но когато започнат да карат труповете от фронта... в чували; и когато започне да среща очите на майки на свои убити връстници – които го гледат и все едно му казват: Ти се измъкна, мръсничко, а моето момче сега е труп и се хили ей там – в она чувал... Е – този човек не може да преглътне срама! И ето – вече е готов да тръгне, да отиде там – под изстрелите. И да пукне като обикновено пушечно месо... Кажете, какво мислиш по този въпрос?

– Значи... – и Сид вперва очите си в мене, в погледа му аз виждам яснота; разбирам, че надеждата ми, че ако зададеш наистина сериозен въпрос на който и да е човек, ако му го зададеш достатъчно ясно и смислено, това ще го накара да ти даде напълно ясен и смислен отговор – тая ми надежда, струва ми се, не е напразна. Просто ние се държим с децата като с деца, с шизофрениците – като с шизофреници, с идиотите – като с идиоти, а с враговете си – само и единствено като с врагове; но не и като с хора; и те, след като ние се държим така с тях, се държат по съответния начин. Бесните кучета се държат с нас като бесни кучета, защото ние се държим с тях като с бесни кучета. Какво ли да кажем за фашистите? Та така де – Сид ме гледа с ясни очи и казва: – Този въпрос не е за мен.

– Ха... стори ми се, че ще ми отговориш адски смислено и ясно. Явно съм се объркал от погледа ти.

– Аз ти отговорих адски смислено и ясно. – усмихва се Сид. Това е истински Дзен, харесва ми. Отговор, който така се изплъзва, така силно не отговаря на баналните ми очаквания, че ме хвърля в море от мисли. Неяснотата е основа на мъдрост-

ЕДНА СРЕЩА СЪС СИД БАРЕТ (Втора част)

та – казвам си. Яснотата е основа на глупостта. Само на глупака му е ясно.

– Добре де, Сид... нали се сещаш защо ти задавам този въпрос? Ти си един от бащите... как там да се изразя... от лидерите на свободното поколение... на първото борбено поколение, радикалното, революционното... психеделичното поколение, което се противопостави на тоталитарните режими! На войната... вие с Пинк Флойд, Ролинг Стоунс и Джими Хендрикс, и другите... всички подобни творци... сте първите, които създадохте една масова представа, че насилието е нещо извънредно неприемливо и гнусно!

Че е Нечовешко...

...аз скоро си дадох сметка, четейки усилено история, че всъщност едва ли е имало времена, в които насилието да е било изцяло и напълно порицавано и отричано! Напротив – във всички човешки времена насилието на човек над човека е било напълно приемливо. Стига да е оправдано с нещо. Родината, интересите, племето, вярата, семейството, дълга, рода, даже свободата и мира... всевъзможни гадни оправдания за човешкото зверство и насилие! И така...

Във всички досегашни времена войната е била най-нормална част от живота, най-нормално и желано човешко поведение; и най-миролюбиви религии като будизма и християнството никак не са отричали възможността за насилие. Чак вие... ох, дано не ти поставям някакъв етикет, който да те подразни... но чак вие, хипитата, (не забравям Толстой и Ганди, но те не направиха тия идеи наистина масови, световни)... та чак вие, хипитата, направихте така, че насилието да изглежда абсолютно, безусловно, стопроцентово, ужасно недопустимо!

И то не само по отношение на хората, но и по отношение на всяко чувстващо и страдащо създание... И аз те питам... как така... как така става, че въпреки всичко, въпреки вашата усиlena борба, въпреки промените в мисленето на хората... как така обществото, политиките, манипулаторите, хитреците... у спяват все пак да излъжат купища млади хора? Надхитрят дори и най-миролюбивите – именно чрез срам, чрез чувство за някакъв измислен дълг, чрез патриотизъм, чрез разни такива гадни залъгалки... И... и ги пращат в гърлото на месомелачката?

Как, мама му стара, свинете продължават да намират идиоти, които им се връзват и отиват да се бият?

Как така намират месо за месомелачката? Която, съвсем

очевидно е направена само за да носи изгода на същите тия хитерци, манипулатори и дяволи; и на техните нагли, скрити, самодоволни господари. Как става това?

– Хм – и Сид съвсем очевидно чува гласове в момента. – Ще ти кажа, все пак ще ти кажа... Ние бяхме малки позоори... Богати и доволни хлапета... От Кеймбридж и Лондон, о Боже, та ние не бяхме изпитвали глад през живота си – дори и между две яденета. Трева и ЛСД, ах калко забавно, нали така? Розови слонове, мир и любов...

– Е, така де. – кимам аз и го чакам да продължи; и той продължава бавно.

– Я си представи да си суданец с шест гладни деца? И те те гледат... нали си виждал очи на гладни деца?

– Ами... хм, виждал съм май... – казвам аз уклончиво и виждам, че Сид не ми вярва. Защото и аз не съм сигурен; и си давам сметка в миг – колко безобразно нагло е нашето вечно окайване. Нашето вечно говорене за това колко сме зле. Та ние не сме виждали очи на гладни, на истински гладни деца! А това е една ужасно честа гледка в бедния свят, дявол да го вземе.

– И си представи... Едното от тях е болно от лайшманиоза, от кала азар, дупки има по лицето си..., о Боже... какво знаем ние, самодоволните свине от самозабравилия се богат Запад, от богато намазания с краве масло север, от страните в които глад се нарича чувството, което изпитваш само по време на диета за отслабване! Та това ти разправам! Представи си такъв един суданец! И си помисли – ако си на негово място – няма ли да отидеш да се биеш?! За каквото и да било?! За свобода, за робство, за пари, за хляб... или просто за да се махнеш от очите на гладните си деца, а?! Няма ли да отидеш, да се пръждосаш, да отидеш на война... та ако имаш късмет – да загинеш, за да не те гледа това твоё детенце! С надупченото от лайшманиите личице... А? Не е ли така?

– Ами... така си е... – казвам аз и ми е много неудобно. Той е шизофреник и затова може да каже такива неща. Той е пророк като всички шизофреници. Не като всички. Като някои от тях. – Но аз те питах... как така чрез чувство за срам пращат войничетата от богатите страни... чрез това мръсно, проклето, манипулаторско чувство за срам, което наричат чувство за дълг?

– Ами и таткото-суданец има чувство за дълг... пред децата си. Нали така?

- Е да де... - казвам аз, и някак си имам чувство, че нещо ми се изплъзва.

- Но ти би се противопоставил; би ми казал, че той наистина има дълг – единственият дълг, който може да има човек, е пред децата му... Но аз ще те питам: Тоя дълг само към неговите деца ли е? Я си помисли! Или към всички деца? Защото „всички деца“... това някак си означава Родина, държава, общество...

- Аха – въздишам аз и усещам, че Сид ме води по странна пътека; тоя шизофреник, тоя гениален човек – но да избиеш децата на другите хора (защото във войните обикновено те са истинските жертви) заради дълга си към своите собствени

деца... и към децата на своите съплеменници... това не е ли ужасно?!

- Ами не знам... - усмихва се Сид адски многозначително – на тоя въпрос ти ще отговориш. И ако нещо те дразни занаяд, защо не вземеш просто да представиш това разсъждение на повече хора? Някак така – цялостно. Не им казвай просто: Когато ти, суданецо, отиваш да се биеш за своите гладни деца... или защото те праща някой, който иска да ти втълпи, че все пак се биеш за своите гладни деца... ти всъщност отиваш да убиваш и да носиш страдания на децата на някой друг... Но, казвам ти, не им го казвай така наготово... ами им разкажи, на проклетите, шибани хора, цялото разсъждение. Нека сами сти-

гат до изводи. Нека примерно си помислят и това: Има малко блага. Стигат за децата само на част от нас. Така че другите така или иначе трябва да мрат. Нека и това им мине през главата. И много други мисли. И нека накрая остане... - и Сид се замисля.

- Какво да остане накрая, Сид? – питам го аз с нетърпение.
- Нека накрая остане това, което е Човека. Ако е лош – нека да е лошо. Ако не е лош... Нека е добро.

- Не решава ли човек сам какъв да бъде, Сид? – питам аз.
- Не за дълго, приятелю, не за дълго...- усмихва се Сид и пуши цигарата си.

- Благодаря ти, Сид и довиждане! – казвам аз и се сталям умислен в небитието.

ДЯДО БЛАГО “ОБЪРНАТИЯ”

Разказ от Бисер Тошев

Дядо ми Благовест се родил на Благовещение преди осемдесет и три години и умря на Игнажден тази година в седем и половина сутринта. Беше благ и усмихнат като името си. Така казват и си умрял тая заран. Благо засмян. „Леле, глей го Благо към благо е умрел, се едно е заспал”, викаха опечалените бабички, трийки изпълнени-те със спомени сълзи.

Дядо Благовест не ми беше баш дядо, а брат на моя дядо, който нямаше късмета да доживее годините на брат си и се спомина в една далечна година, без да остави толкова трайни спомени и впечатления във внука си. Брат му пък, който му беше и съсед, нямаше деца. Бе отгледал едно момиче хранениче – роднина на жена си, което се запиля някъде по света с наследниците си, оставяйки дядо Благовест сам с дебелията си гласовита жена, която по цял ден викаше по него, огласяйки махалата. Може би липсата по дядо (от моя страна) и внук (от негова) ни бе сближила истински.

Още като малък, когато бях в състояние да извърша за един ден всички подвизи, които едно примерно дете извършваше за живот и половина, дядо ми Благовест ме бранеше с вечното „оставете детето” и това бяха единствените случаи в които човек можеше да го види угрижен или да го чуе да повиши тон. Като по-голям ми бе най-големия поддръжник в махленските мачове на стадион „Уембли”, който бяхме изградили върху крайречното сметище.

След това в редиците на местния юношески отбор с тъгля на окоето си винаги забелязвах най-голямата усмивка в публиката. В събота вечер пък редовно ми даваше скришом по пет лева – „Да имаш за момите. Щото къв мъж си ако немаш пет лева”. Така ми ставаха десет. И винаги се черпех и черпех и заради него. А когато нощем се връщах на пръсти с поредната съученичка, знаех, че той е на поста си – на прозореца срещу входната ми врата. Само леко ще отмести пердето, ще блесне скришом с белите си зъби, а утре ще даде оценка и ще попита „чия е?”. И като вещ познавач на фамилиите в едно малко населено място, ще сподели някогашни впечатления, ще се усмихне или пък за миг с въздишка ще прогони усмивката. После пак ще се засмее, ще ми намигне и потупа свойски, за да открия по-късно поредната петарка в джоба си.

Беше висок бял мъж със светли очи и посивяла чуплива коса, които носеше гордо върху изправена снага. На младини, разправят, сломил доста момински сърца, а някои твърдяха, че и до скоро се отдавал на увлечения. От дете се трудил в плодородната „Златия” в земите на татко си. В свободното време играел с връстниците на ашици... или гонели една парцалена топка боси из прахоляка и много искал вместо земеделец да стане футболист.

Тъкмо сформирали отбор и настъпила мобилизацията. Връчили му пушка с която гонил германците до реката Драва в Унгария. Като се върнал настъпила експроприацията, бащините земи се оказали държавни и започнал работа в една дърводелна, където се и пенсионира като обикновен мебелест. Заради почтеността и умението му да печели всички с усмивка, му предлагали многократно ръководни

постове, от които изпитваше някакъв ужас. „От пушка и химикалка да бегаш далеко, щото човек лесно полудева с тех. Неа тва за секиго”, обичаше да казва, нагледал се на влиянията на пушката във войната и на химикалката след това. Под химикалка разбираше чиновник.

Остаря красиво и бе най-красивият пенсионер в селището. С годините излъчваше все повече смиреност, благост и доброта. Някои твърдяха, че с присъствие и усмивка оказвал благотворно влияние върху мигрени, душевни разстройства и ставни болестки. Пред никой никога не бе разкривал болката си, която бе трансформирал в любов към любимия си футболен отбор, чиито играчи гордо нарича-ше „моите момчета”. Бе облепил за ужас на гласовитата си съпруга цялата къща отвътре с ликовите на „неговите момчета”, които с годините бяха станали стотици, а в собствено-ръчно издялани и гравирани рамки от всички стени гледаше Гунди, с когото си говореше често, поради което жена му го намираше за чалнат, шурчо, шантав и шашкърнин, както го и наричаше...

Обади ми се лятото. На 30-и юни. „Иди вика, пални им по една и от мене... И да ми донесеш, ама на всека цена една фланелка на некой от моите момчета. Кажи им, че е за дедо Благо. И гледай да е „потна”, те така, да си я миришем. И по-скоро да си дойдеш. Айде, че скъпо...” Кво да го правя. Отидох, прелях и запалих. Дани Боримиров, умихнат и благ, осигури фланелката. Че и чорапи и гащета. В края на седмицата потеглих. Чакаше с извърната към тъгля глава. Още щом видя муцуната на колата скочи от пейката:

- Айде бе човек, откога те чекам. Носиш ли нещо?

Взе я треперейки, помириса я напоително и ме изтегли от колата без да ми позволи да сваля и багажа. Така за ръка ме заведе в хола си, тананикайки си фенска песен от отминало време. Преоблече се и се раззхожда гордо из стаите, гледайки и галейки „неговите момчета” от стените. В знак на благодарност свали от стената и ми подари една от най-ценните си снимки. На нея Гунди подаваше с глава топката на невръстния си син. После застана пред огледалото, огледа се и почна да прави безупречно разни упражнения. Напоследък, вика, се подготвям. От няколко години правим тайно упражнения и съм като прероден.

Зарадвах се, че съм го зарадвал и се прибрах. На другия ден дойде да ме изпрати. Попита и за футболни обувки. Дадох му първите си стари бутонки, които ми бяха най-скъпи и в които бе участвал с дежурните пет лева. Изпрати ме тъжен. „Ние вика едно време кви неща правехме боси и с парцалена топка, а сега имат сички удобства и нищо не правят. Ама тогава беше сичко от сърце, а сега срама немат”... Целунах му ръка и дълго гледах в огледалото как ми маха по екип за довиждане.

Така си и останал до смъртта си. Събличал го и го изпирал само в празнични дни, когато ходел на църква, докато жена му си мислела, че пак плакне око по жени из чаршията. През другото време най-спокойно си минавал по екип из главната улица, тракал с бутоните до гастронома, аптеката и репа за вестници, забавлявайки минавачите, обявили го единодушно за чалнат. Не ги събул и като заледило. „Тамън да се не пързолим”, казвал.

На Игнажден се събудил като във всеки друг ден. Погледнал на изток, прекръстил се и благодарил на Бога за новия ден. Внесъл дърва. Заредил печката за игнажденския огън, който гони всичко лошо из къщата. Направил си чай. Пуснал радиото. Разменил две-три думи с момчетата и с майка си и баща си. Там някъде се и строполил. После жена му го намерила. По екип и усмихнат. Какъвто си го и закопаха. В суматохата мушнах във вътрешния му джоб снимката на Гунди със сина и сложих екипа с бутонките в чувала с багажа...

На дългата маса под навеса след дълго мълчание и за първи път без глас жена му проплака със сетни сили пред опечалените, безпощадна към него и след смъртта му:

- Тоа Благо, тоа Благо... Поне да не беше се чалдисал. От кък облече тия дреи, пошуря ептем. За срам станаме пред ората. Да ви кажем чесно, кво му стана, последните години стана като мининко дете. Ич и не приказваше с мене. Само със снимки продумваше. По цела нощ им приказваше. Докъде си приказваше с момчетата – добре. Ама откък зима да си дума с иконите и с майка си и баща си на снимките, зима да ме плаши. И се некакви от Библията ги бръщолеви за „Царство Божие”. Никогиш неа бил верваш, а узе напоследък и да пости и да се кръсти. А отгоре на сичко с дреите и кръст тури и за кашмер станаме пред ората. Тоа Благо, тоа Благо... като мининко дете... неznam що така напраи на дърти години...”

Докато я слушаха опечалените цъхаха с език и ожалваха тъжната участ на Благо, който се беше чалдисал на дърти години. Само Попа леко се подсмихна, допи си виното и рече тихо и целомъдрено:

- Неа се чалнал Благо, неааа. Ами се е обърнал. Обърнал се е и ако ви чуа кви ги прикаате и у гроб че да се обърне Раб Божи Син Благо Благочестивий!

- Кък така се е обърнал, попитаха вкупом опечалените.
- Епа те така, рече им Попа и разказа следната притча.

На времето, когато Траян се възкачил на римския престол, епископ в Антиохийската църква бил свети Игнатий - Богоносец по название и по дела, който приел епископията след свети Евод, приемника на апостол Петър.

За този божествен Игнатий се разказва, че когато бил малко дете, а Господ Исус Христос живял на земята с хората и учел народа за Царството Божие, веднъж родителите на Игнатий стоели сред народа и слушали Божиите словеса, излизащи от устата на Спасителя, като били взели и детенцето си със себе си. Като погледнал към тях, Господ повикал при себе си отрока Игнатий, изправил го посред народа, прегърнал го и като го взел на ръце, рекъл: "Ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно", и “който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема”.

Жените запищяха, разкайвайки се. Небето се обади, приближи се към земята. Смрачи се. Заваля и загърмя. Попът се подсмихна, отпи от виното, намигна ми свойски и доволно посочи с поглед нагоре. Знаеше, че на този ден и Господ не приема всеки в царството небесно. Отгоре все по отчетливо се чуваха бутонките на Дядо Благо и неговите момчета.

Накъде върви българското училище?

Иво Райнов*

Вчера си свалих програмка за администрация тип училищен дневник. За да ползвам пълната и функционалност платих скромните 9 лева. Приложението работи с неограничен брой класове и позволява въвеждане на всякакъв тип оценки, присъстия, работени теми, поддържа незабавна емаї или телефонна връзка с родителите. За съвременните технологии това приложение е повече от елементарно. Модерното училище върви натам – мобилност, виртуалност, практичност, достъп от всяка точка и бърз контакт с ученика и родителя.

Накъде върви българското училище?

Въпреки милионите евра, похарчени за въвеждане на модерните технологии, родното училище продължава да бъде затрупано в бумашина. Ако някой си направи труда да пресметне какви количества хартия се усвояват годишно в училищата само за административни цели, вероятно ще бъде ужасен. Практика е в началото на всяка учебна година на учителя да бъде вмениявано задължението да попълва или да се подписва в някой нов дневник или книга. През лятото от министерството гордо заявиха, че премахват материалната книга и облекчават административните задължения на учителя. Да, ама не! Учителят вече не попълва материална книга и записва взетия материал в класовия дневник, но всеки ден ще трябва да се подписва в т.н. присъствена книга, удостоверявайки часа, в който е дошъл

на работа и съответно си е тръгнал. Така за учителя остава задължението да се разписва в книга извън дневника и в случай, че пропусне или забрави подлежи на санкция. Оказва се, че в някои училища колегите са заплашвани, че подлежат на санкция и ако пропуснат да впишат в дневника взетия материал, независимо, че са положили подпис за часа и са внесли отсъстващите и закъснелите ученици.

Явно е, че административният ентузиазъм по премахването на материалната книга е бил бурен, но недостатъчно разсъдлив, защото е пропуснал факта, че в много училища има допълнителни часове по СИП, ЗИП, а навсякъде втори час на класа и модул по физическо възпитание и спорт. Естествено редовете на часовете от учебната седмица са недостатъчни и тук започва главоблъсканицата за търсене на решение. В моето училище, например, учителят по изобразително изкуство разчерта някой от последните страници в дневника (предвидени за бележки на класния) за да изготви допълнителни графи, в които да се удостоверява присъствието и взетия материал от тези часове. В редица училища се провежда т.нар. модул за работа с талантили ученици.

До миналата година оформяхме папки с обработени на компютър таблици за програмата, графика, състава на групата. От тази се трябва да вписваме ръкописно цялата тази информация в обикновени тетрадки!!! Да се чуди човек дали е 2015 или 1970 година.

Иновацията от минаталата година беше спусната от ловешкия инспекторат по образованието, който изисква да поддържа дневник на проведените консултации, като

вписваме дата, час, място на провеждане, брой на присъствали ученици. Периодично на класните ръководители се вмениява задължението да представят ежедневна справка за отсъствалите от класа ученици и причината за тяхното отсъствие, а месечно да изпращат на всеки родител сведение с получените оценки и допуснати отсъствия на децата. Класният ръководител не трябва да забравя да впише в дневника всеки случай на индивидуална работа с ученик или родител от класа. Добавете и купа задължения, които затрупват учителите периодично в началото, между сроковете и в края на учебната година – попълване на дневници, заверяване на бележници и ученически карти, запознаване срещу подпис на учениците и родителите с правилника на училището, попълване на лични картони, свидетелства за завършена степен или дипломи.

От няколко години

учителят с притеснение се стреми да не изостави от своето разпределение,

защото при всяка промяна в срока се налага корекция на разпределението и нейната заверка от ръководството на училището. Да обяснявам ли, че изоставането практически не може да бъде избегнато, защото има празници, неучебни дни или просто обстоятелства в хода на учебната години, които провокират подобно развитие. Всички тези задължения са постоянни или периодични. Към тях трябва да добавим инцидентните изисквания за попълване на статистически справки, анкети по различни програми, документи, изискани

от различни институции. Подобни се изпращат по няколко пъти в годината и отново трупат административен ангажимент за учителя.

Имам повече от двадесет години учителски стаж и твърдо мога да заявя, че днес се чувствам повече администратор и по-малко учител. В началото на кариерата ми пропорцията беше обратна. Учителят се нуждае от свобода и спокойствие. За да може да възпитава, вдъхновява и да води към знанието. „Канцеларският плъх“ заринат с административна работа и обсебен от стреса да не пропусня някой срок или чиновническо задължение не може да бъде пълноценен учител.

Вчера колежка, която написа гневно писмо до моята синдикална централа за поредните административни недомислици, ме попита

тези хора, които административат образованието, дали са влизали в училище.

И да са влизали било е отдавна и със сигурност не са били натоварени с толкова административни ангажименти. Световното образование се модернизира, а българското държи да остане залутано в бумашината на 20 век. И този проблем ми се струва далеч по-опасен от финансовото подценяване на сектора и общественото пренебрежение към учителя. Защото дрехата на чиновника е твърде тясна за учителя. А жонглирането с все повече административни ангажименти оставя все по-малко време за учителство.

* - Статията е публикувана в личния блог на автора - www.eratosten.wordpress.com

Обадете се на тел: 07479 783093 или ни пишете на email: advertising@novini.london

Английски думи, които произнасяме грешно

Английският е един от най-разпространените езици на земята. Той е универсалният език на човечеството в момента и е говорен от почти 1.8 милиарда, съобщава списание "Мениджър". Езикът е гъвкав и сравнително лесен за научаване, но въпреки това в него има много думи, които доста хора произнасят погрешно. Следващите 30 думи са тези, които най-често биват произнасяни неправилно. Случва се дори на хора, чиито майчин език е английският.

1. Almond (бадем): Английската дума за този сух плод се произнася "амънд". Транскрипция: [ˈɑː.mənd]. "Л" не се изрича, не казвайте "алмънд".

2. Bury (погребвам): Произнася се "бери", като боровинката. Транскрипция: [ˈberi]. Не е нито "бюри", нито "бъри".

3. Dengue (денга): Това африканско заболяване се произнася "денджи". Транскрипция (брит. анл.): [ˈdeɪ.ɡi]. Не казваме "денгю".

4. Dessert (десерт): Произнася се "дизърт". Транскрипция: [diˈzɜ:t]. Неправилно е да казваме "дезърт", което означава пустиня (desert).

5. Schedule (програма). В американския английски правилното произношение е "скеджуул". Транскрипция: [ˈskedʒuːl]. В британския английски, обаче, вярното произношение е "шедююл". Транскрипция: [ˈʃedjuːl].

6. Zebra (зебра): В американския английски звукът на буква "з" е "зий". Следователно – "зийбра". Транскрипция: [ˈziː.brə]. От друга страна, в британския английски може да се каже "зебра". Транскрипция: [ˈzeb.rə].

7. Niche (ниша): В британския може да се произнесе "нийш"/ [niːʃ]. А в американския – "нич"/ [nɪʃ].

8. Bowl (купа): Прознася се на британски "баул". Транскрипция: [bæʊl]. На американски е "боул"/ [boʊl].

9. Euler (Ойлер): Името на швейцарския математик и физик се изрича Ойлер, а не Юлер или Юлър.

10. Truth (истина): Произнася се "труут", а не само "трут". Транскрипция: [truːθ].

11. Epitome (въплъщение): Много хора казват "епитоум", но правилното е "ипитъми" - [ɪˈpɪt.ə.mi].

12. Develop (развивам): Правилното е "дивелъп", а не "дейвейлъп" или други. Транскрипция: [diˈvel.əp].

13. Pizza (пица): Правилното е "пийтса", а не "пица". Транскрипция: [ˈpiːt.sə].

14. Monk (монах): Трябва да се произнася "мънк", също както "дрънк" (пиян). Хората погрешно казват "монк".

15. Genre (жанр): Правилно е "жонр", "жанр"/ [ˈʒɑː.rə], [ˈʒɒn-]. ("Ж" като във "вижън" –

vision, визия). Често е произнасяно грешно "жЕ-нър".

16. Quote (цитат): Правилно е "куоут". Транскрипция: [kwoot]. Някои казват "коут", или "куот", което е грешно.

17. Sour (горчив): Правилно е "сауър", като "пауър" – power, сила. Често се произнасяно "саар", "соур".

18. Quinoa (киноа): Правилно произношение – "кинуа". Транскрипция: [kɪnˈwaː] или [kɪˈnəʊə]. Грешното – "кийноа".

19. Ethyl, methyl (етил, метил): Правилното – "етил"/ [ˈeθɪl], "метил" [ˌmeθɪl] с мека буква "т". Тези думи се бъркат като "ийтайл", "мийтайл".

20. Porsche (Порше): Правилното произношение е "Поршъ". Често е произнасяно грешно като "Порш".

21. Salon (салон): Трябва да се произнася прилизително като "сълоон", "селон". Американска транскрипция: [səˈlɑːn]. Британска: [ˈsæl.ɒn]. Грешното е "салуун".

22. Police (полиция): Правилно произношение: "пълийс"/ [pəˈliːs]. Грешно – "пуулийс" и др.

23. Chauvinism (шовинизъм): Правилно –

"шъу-, шоувинизъм". Британска транскрипция: [ˈʃəʊ.vɪ.nɪ.zəm], американска - [ˈʃou-]. Грешно – "чоувинизъм".

24. Coupon (купон): Правилно – "куупон". Грешно – "куупън".

25. Gauge (измервам): Правилно – "гейдж". Грешно – "годж".

26. Raspberry (малина): Правилно на британски английски - "раазбъри", с транскрипция [ˈrɑːz.bəri], а на американски - "резбери" [ˈræz.ber-]. Грешно – "распбери". "П" не се произнася.

27. Cocoa (какао): Трябва да се произнася "коукоу", а не "коукоа".

28. Capris (три четвърти панталони): Правилно – "къприъз". Грешно – "кейприъз".

29. Victuals (провизии): Правилно произношение – "вितълс"/ [ˈvɪt.əlz]. Грешно – "викчуълс".

30. Plumber (водопроводчик): "Б" не се произнася. Правилно е "плъмър".

Летните деца са по-здрави

Родените в летните месеци деца имат повече шансове да израснат здрави. До този извод са стигнали британски учени, които изследвали около половин милион души. Изследването е публикувано в сп. Heliyon.

Учените работили с данни за 450 000 мъже и жени, отчетени в рамките на националния проект по изучаване на здравето UK Biobank. Авторите на изследването се опитали да разберат дали месецът на раждане влияе

на първоначалното тегло на детето, датата на настъпване на полова зрялост и ръста на зрели години.

Оказало се, че летните (юни, юли, август) деца се раждат по-тежки и израстват по-високи. Колкото до момичетата, то половата зрялост при тях започва по-късно (този факт се явява важен индикатор за добро здраве).

Тези последиствия по-скоро са свързани с начина, по който околната среда влияе на

развитието на плода в последните месеци от бременността.

"Датите на зачеване и раждане в голяма степен се явяват случайни – те не зависят от социалния статус, възраст и здраве на родителите. Именно затова търсенето на свързани с месеца на раждане закономерности се явяват важен инструмент, позволяващ да се определя влиянието на средата върху развитието на детето", отбелязва водещият автор

на статията Джон Пери.

Учените все още не знаят какви механизми стоят зад различното влияние на зимните и летните месеци върху здравето на децата. По-скоро главен фактор се явява количеството слънчева светлина, които майката успява да получи в последните седмици от бременността – именно от това зависи количеството витамин D в организма, допълва Lenta.ru.

Коментар

Стига с тая моцарела! Искам българско сирене!

Божидар Чеков, Париж

Идвам от Франция, влизам в софийски ресторант и поръчвам домати с овче сирене. Сервитьорът ме гледа като че исках макарони с чер хайвер и казва: "Нямаме овче, имаме биволско."

Добре, биволско, но българско. Сервитьорът се колебае. "Ще питам шефа" - казва и заминава за някъде. Връща се запъхтян: "Италианско е, моцарела се казва..."

“Човек, отвърщам вече възбуден аз” - от чужбина идвам и копнея за БЪЛГАРСКО СИРЕНЕ, не за български тебешир (т.е. Краве)! Не искам нито моцарела, нито маскарпоне,

нито пармиджано! Искам БЪЛ-ГАР-СКО!

"Мога да Ви предложа българско козе" - опитва се да ми угоди сервитьорът. Добре - съгласявам се аз. След малко идва с чиния домати, върху която лежи филия козе сирене. “Това сирене не е БЪЛГАРСКО! - с трудност съдържам нервите си аз - Виж му кората! Това сирене е френско! Аз от там идвам. Българските козари не правят сирене с кора като салам!”

Момчето пак изчезва някъде и се връща примирен: "Прав сте, френско е. Шефът каза, че при нас в България това се търси..."

На друго място поисках коняк. "Метакса" или "Курвоазие" искате? - попитаха ме. С мас-тиката също. Поръчвам мастика, носят ми узо. Навсякъде един и същи отговор: “В България това се търси!”

Аз пък съм дошъл да търся България! Да се пита човек, къде точно са българите и аз да отида там?!

Вкусно

Тиквички с ориз

Необходими продукти

6-7 бр. (850 г) тиквички
1-2 връзки (200 г) кромид лук
1 ч.ч. (200 г) ориз
2-3 бр. (200 г) домати

1/2 ч.ч. (100 г) растително масло
копър
магданоз
черен пипер
сол

Начин на приготвяне

В мазнината се задушават ситно нарязаният лук и нарязаните на кубчета тиквички. Прибавят се обелените и ситно нарязани домати и също се задушават леко. Сместа се залива с топла вода и се посолява. След като заври, към нея се прибавя оризът. Ястието се вари 5-6 минути, след което се изсипва в тавичка заедно със ситно нарязаните магданоз и копър и чукан черен пипер и се запича във фурна.

Мозъчна карта сменя пръстовите отпечатъци

Уникалната система от връзки в мозъка на индивида може да бъде използвана за идентификация на личността подобно на пръстовите отпечатъци. До този извод са стигнали американски учени, автори на статия в сп. Nature Neuroscience.

Невровизуализацията (методи, позволяващи да си представим структурата, функциите и биохимичните характеристики на мозъка – например компютърна томография) традиционно се използва в неврофизиологията за сравнение на мозъчната дейност при различни групи хора (по-добре да се разбере една или друга особеност от работата на този орган). В такива сравнителни изследвания индивидуалните особености на мозъка обикновено се игнорират.

Но Емили Фин и колегите ѝ изяснили, че

уникалните особености на връзките между различни участъци от мозъка са достатъчно стабилни, за да определят неговата личност в сравнение с други индивиди.

Фин работила със 126 участници в проекта "Човешки кълкнетум". Оказало се, че рисункът на връзките, получен в хода на един от сеансите за невровизуализация (в състояние на покой, при преминаване на тестове за памет, емоции и езикови навици) в следващите сеанси остава неизменен и по него лесно може да се определи индивидът сред другите участници в експеримента.

Освен това рисунките на връзките помогнали да се предскаже нивото на подвижен интелект (способност да се възприема и запомня новото, да се решават проблеми, с които човек не се е сблъсквал по-рано).

В проекта "Човешки кълкнетум" освен Оксфордския университет вземат участие университети на Вашингтон и Минесота. Кълкнетум се нарича съвкупността от всички връзки меж-

ду невроните, чийто брой в човешкия мозък се оценява на квадрилион. Проектът е стартирал през 2010 година, а бюджетът му е 40 милиона долара.

Facebook конкурира YouTube с нова видео секция

Социалната мрежа Facebook изпробва нова видео секция, която вероятно ще бъде качена на нейната платформа, съобщава BBC. Тя ще бъде достъпна, както за уеб така и за мобилната версия на сайта и ще позволи на потребителите да откриват, да гледат и да споделят по-лесно клипчета, качени там.

Това е поредната стъпка на компанията на

Марк Зукърбърг към фокусирането на Facebook върху видео съдържанието. Според експерти нововъведението може да се превърне в сериозна заплаха за платформата YouTube, която е собственост на Google.

"На Facebook се падат около 20% от времето, което потребителите прекарват онлайн. Тази цифра е много атрактивна за рекламодателите", ко-

ментира експертът Иън Мод от Enders Analysis. По неговите думи от социалната мрежа ще направят нов пробив в онлайн маркетинга, ако успеят да предложат по-качествено видео съдържание и да насочат необходимата информация от рекламодателите към потенциалните клиенти.

Потребителите на Facebook ще имат достъп до новата опция чрез икона на началната страница

на мобилното приложение или чрез секция "Любими" в уеб версията на социалната мрежа.

В момента споделянето на клипчета в сайта става само, чрез споделяне на собствено такова съдържание или чрез споделяне на видеа от профили на приятели. Има вероятност в бъдеще обаче да бъде добавена и опция за търсене по ключови думи, подобно на YouTube.

Електронна лепенка следи показателите на тялото

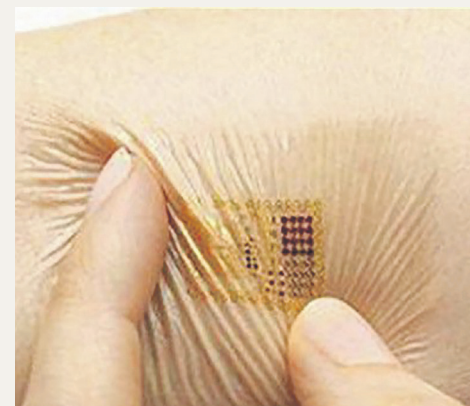
Изследователи от Университета в Тексас, гр. Остин, са открили техника за изграждане на гъвкави електронни лепенки за кожа, следящи различни електрофизиологични сигнали на тялото, както температурата на кожата, хидратация и дихателна честота. Технологията позволява обединяването на различни компоненти, като използване на разтеглив метал и проводими полимерни ленти.

Времето за производство на такива ус-

тройства е намалено от дни до приблизително двадесет минути, затова екипът е уверен, че съвременните методи на производство, могат да се прехвърлят, за отпечатването на интелигентни лепенки за кожата в големи количества. Техниката не изисква чиста стая или скъпо оборудване, което е било използвано в миналото за създаване на гъвкави електронни лепенки за кожата. Изследователите са разработили технология използваща метален слой който се

поставя върху полимерен лист и механичен нож гравира схема на него. Електронните компоненти после се отпечатват на съответните места върху полимера.

Учените тестват новите пачове, улавяйки висококачествени ЕКГ сигнали и демонстрирайки висока гъвкавост и прилепване към кожата. Следващите стъпки включват опити да се интегрират още сензори в пластирите и да приложат тази технология в клинична употреба.

Apple пуска супермодерни клавиатура, мишка и тъчпад

Заедно с новите iMac, технологичният гигант Apple представи и новата безжична клавиатура Magic Keyboard, както и обновената компютърна мишка Magic Mouse и тъчпада Magic Trackpad. Цялата фамилия безжична периферия Magic сега е оборудвана с вградени литиево-йонни акумулаторни батерии, вместо с обикновени заменяеми батерии, съобщава Kalddata.com.

Клавиатурата Magic Keyboard е със стандартни габаритни размери и "ножични" клавиши. За връзка с компютърната система се използва Bluetooth, а зареждането се осъществява чрез Lightning-USB кабел, като пълното зареждане става за около 2 часа.

Компютърната мишка Magic Mouse 2 сега е по-здрава, понеже се използва конструкция

с по-малко подвижни части. Производителът подчертава, че сега Magic Mouse 2 е по-отзивчива.

Повърхността на тъчпада Magic Trackpad 2 е увеличена с 29% в сравнение с предишния модел, но главното нововъведение е използването на технологията Force Touch, с помощта на която се разпознава силата на натиск. Тази техно-

логия вече присъства в цялата продукция на Apple - смарт-часовници, лаптопи, смартфони и десктоп компютри.

Клавиатурата Magic Keyboard се предлага при препоръчителна цена 99 американски долара, компютърната мишка Magic Mouse 2 струва 79 щатски долара, а тъчпада Magic Trackpad 2 - 129 американски долара.

Пак разбихме Германия и сме на полуфинал!

България е на полуфинал на Европейското първенство по волейбол! Германия поиска да играе отново с българските "лъвове" и си го получи, а резултатът бе същият - 3:0 гейма (25:19, 25:23, 25:23) за една феноменална България, която за втори път надигра тотално фаворита Германия и показва, че е сред най-големите волейболни сили в света.

Българските момчета дадоха всичко от себе си в сряда вечерта, а с подкрепата на феноменалната публика в "Арена Армеец" не дадоха на немците никакъв шанс и заслужено намериха място на полуфинал, където ще се изправят срещу тима на Франция!

В началните минути на двубоя преобладаваше добрата защита, а успешните атаки и за двата отбора бяха рядкост. След няколко размени на водачеството България поведе с 8:6 на първо техническо прекъсване, авансът стигна в последствие до 10:6, но с няколко поредни точки Германия изравни. Все пак "лъвовете" си върнаха аванса при 16:14, а до края на гейма великолепната им игра на блокада осигури успеха с 25:19.

Вторият гейм определено бе по-драматичен като до заключителните моменти в него двата отбора се движеха заедно. Водачеството се сменяше, но по-често бе на страната на България като техническите паузи дойдоха при 8:7 и 15:16.

Асове на Виктор Йосифов и Владо Николов бе това, което даде комфортен аванс от 20:17, който немците все пак успяха да намалят за 23:22. След нова страхотна блокада България реализира втория си геймбол и след 25:23 вече водеше с 2:0 гейма.

Третият гейм бе изключително равностоен като Германия първа стигна до по-сериозен аванс за 11:6. Със задружни усилия обаче българските волейболисти успяха да наваксат пасива и дори да поведат с 16:15 на второ тех-

ническо прекъсване. След още няколко изравнявания, България поведе с 2 точки за 23:21, а още първия мачбол бе реализиран - 25:23 и меч-

тата стана реалност - полуфинал на Евровoley 2015!

Така във финалната четворка в София Бъл-

гария ще срещне Франция, а в другия мач Италия ще се изправи срещу сензацията Словения, която отстрани световния шампион Полша.

Григор Димитров: Винаги играя за България, купа "Дейвис" е друга тема

Григор Димитров даде ексклузивно интервю за сутрешния блок „Здравей, България“, в което коментира много различни теми, а една от тях бе и отказът му да играе в мача с Унгария за купа „Дейвис“, предизвикал огромни полемики в България.

По темата Григор сподели, че винаги играе за България и подкрепя родината си. „Винаги играя за България, това, че не съм играл за купа „Дейвис“ е съвсем различна тема. В момента съм изцяло концентриран върху кариерата си.

Аз не го имам като задължение. Просто не съвпада с програмата ми, трябваше и да се срещна с потенциалния ми треньор Франко Давин, с който ще работим“, сподели Григор Димитров.

„Има толкова много компоненти от програмата ми. Всеки има право да го казва това нещо. Всеки може да съди“, каза още най-добрият ни тенисист. „Аз съм българин, до ден днешен играя за България, винаги подкрепям България, дори с някои от нещата, които правя“, допълни Григор.

Наш боец спечели турнир по санда в Лондон

Денис Джамбазов, Fakti.bg

Българският боец Христо Христов от клуб „Надежда“ - Габрово, продължава да жъне невероятни успехи на световните бойни подиуми. Българинът покори Лондон в една от най-реномираните вериги по санда (вид боен спорт) в света – SFN.

Турнирът беше много тежък и инфарктен, изпълнен със зрелищни срещи и тежки нокаут. В него място намериха едни от най-добрите бойци - не само на Европа, а и в света.

На полуфиналите освен Христов място намериха шампиона в K1 на домакините от Англия, един от най-изявените ММА бойци на Холандия и гръцки боец, съобщиха организаторите. В първата си среща Христо Христов срещна представителя на Гърция, който той отстрани още в началото на срещата със зрелищен нокаут. Същото направи и представителя на Англия, Том Спунър, прегазвайки също в първия рунд холандеца.

Финалът между българина и представителя на домакините единодушно беше обявен от критиците за една от най-зрелищните срещи в последните

години. Рундовете бяха изпълнени с много зрелище и мъжко единоборство, като двамата бойци си разменяха постоянно надмощието и превеса, сваляйки се многократно един друг в нокдаун. Но отново се изправяха на крака, показвайки, че не случайно са едни от водещите бойци в Европа. Но българският дух надделя в третия рунд, когато Христов прати своя противник окончателно на земята в тежък нокаут. Така нашият сънародник стана първия носител на Суперкупата.

Всичко това стана възможно благодарение на промоутърската компания Combat Promotion, в лицето на нейния президент Георги Анаолов. Компанията е мениджър на голяма част от българските бойци, прославящи България в чужбина.

Веско Вълчев, Gong.bg

Приключилите квалификации за Европейско първенство нагледно ни показаха колко лесно, бързо и динамично могат да се сменят очаквания и настроения и най-вече колко кратък е пътът от „осанна“ до „разпни го“. Само за една година националният отбор по футбол извървя път с много остри завои и няколко пъти буквално излезе в банката преди да финишира по познат начин. Случилото се на тези квалификации не е нещо ново - свикнахме. Поне имаме постоянство в класирането или в некласирането за голям форум.

През последните месеци българският отбор бе на крачка от „осанна“, но накрая приключи с „разпни го“. Същото се отнася и за настоящия национален селекционер Ивайло Петев.

Нека обаче направим една бърза ретроспекция на случилото се в тези квалификации. Най-лесно е да прегледаме заглавията след всеки един от десетте мача, които „лъвовете“ изиграха.

Започнахме добре, отлепахме ютията на Любослав Пенев в Баку и спечелихме първите си 3 точки, а gong.bg написа „Жокерът Венци Христов взриви Азербайджан“.

Последва поражение „Хърватия превзе българската крепост“. Лошите резултати продължиха: „Пак постна продукция – паднахме и в Норвегия“. Към края на календарната 2014 нещата като че ли удариха дъното след ремито срещу Малта „Пак срам, пак резил и Евро 2016 отиде по дяволите“. Треньорът бе сменен. На мястото на Любослав Пенев дойде Ивайло Петев.

Двукратният шампион на България бе на крачка от голяма победа: „Малко не стигна България да срази Италия в дебюта на Петев“, а след това излъгахме и на Малта „България се върна в играта за третото място“. Положителните неща обаче свършиха с последния съдийски сигнал на мача срещу Норвегия „Пълна скръб и още едно Европейско през крив макарон“. Последваха нови поражение - „България падна и в Палермо след нелепа дупза“ и „Хърватия ни

Квалификации нагоре-надолу

върна в първи клас с леко 3:0“. Така дойде последният мач срещу Азербайджан. Победата не донесе нищо, а заключението „Мъката за нацио-

налите свърши, засега“ ни препраща към предстоящите световни квалификации. Там групата е убийствена.

Изводът! Толкова си можем и всичко над ще е надскачане на възможностите. Това е положението, време е да ревизираме очакванията си.

Йордан Йорданов - червеното откритие

23-годишният опорен халф има потенциала да играе за ЦСКА и в А група

от Перник откри резултата в двубоя с Вихрен (5:1) миналата неделя и затвърди добрите впечатления от представянето си от началото на сезона. 23-годишният опорен халф дойде на „Армията“ това лято от Миньор Перник и с изявиите си в първите 15 официални срещи на червените в първенството и за купата се оформя като откритието на ЦСКА през сезона. Именно това е играчът на армейците, който показва най-голям прогрес и постоянство.

За този период Йорданов се наложи като твърд титуляр в зоната на дефанзивния полузащитник, като безусловно бе предпочетен пред доста по-опитния Иво Иванов (30 г.). Видно е, че перничанинът има потенциал и е напълно способен да извърви пътя до А група с екипа на армейците. Естествено, пред него има много работа, но Йорданов показва мотивация и амбиция за успехи, което е добра предпоставка за бъдещето му.

С какво обаче се отличава този футболист от началото на сезона? Най-сериозно на очи се набива изключително прецизната му игра с глава. Заедно с нападателя на ЦСКА Преслав Йорданов, двамата съфамилници са сред най-добрите в този елемент в българския футбол в момента. С глава 188-сантиметровият Йордан Йорданов досега се разписа 3 пъти – веднъж в първия кръг срещу Струмска слава и то с гръб към вратата, и на два пъти срещу София 2010 (8:0), когато отправяше много прецизни удари в далечния ъгъл. Това не бяха случайни изпълнения, а напълно целенасочени. Йорданов е ус-

воил тънкостите на играта с глава – има добър отскок, умее да намира празните пространства и най-вече да насочва топката, накъдето си пожелае.

Друг силен елемент е ударът му от средно разстояние. По този начин Йорданов бе точен два пъти – единият бе срещу Вихрен (5:1), а другият при 7:0 над Чепинец. Срещу велинградчани Йорданов показа също, че не използва левия си крак само за подпиране, като вкара именно с него с шут от 17 метра право в ъгъла. Перничанинът има и попадение с удар от наказателното поле и рикошет – с него оформи хеттрика си срещу София 2010 (8:0).

Йорданов показва и добра, макар и не отлична техника. В никакъв случай не е дърводелец. Пасовите му обикновено са на късо и средно разстояние, избягва дългите подавания. Но му липсва експлозивност в действията – няма да го видите да прави спринт или някакво по-динамично отиграване. За сметка на това може без проблем да издържи цял мач при равномерно, малко монотонно темпо, наситено с постоянно движение, макар и на по-бавни обороти. На Йорданов му липсва и малко повече самочувствие, което вероятно ще придобие с течение на маховите. В тази връзка не бива да се забравя, че преди 3 години това момче е играло във Витоша Долна Диканя и е нормално този рязък преход да изисква съответното време за набиране на самочувствие. Сякаш все още не може да повярва, че е способен да остави следа и това на моменти му пречи. От друга страна, пер-

ничанинът е скромен, трудолюбив, абсолютен режимлия и много амбициран. Пълен професионалист. Това е за предпочитане пред нахакано поведение, което не се припокрива с изявиите на терена. А такива демонстрират някои от юношите на ЦСКА, при които самочувствието е повече от възможностите. При Данчо няма самозабравяне, което е важно за израстването му. Йорданов работи тихо, но усърдно и ако продължава така, неминуемо ще търпи развитие и скоро може би ще играе на ниво и в А група.

Любопитното е, че в началото на кариерата си той действа като централен нападател, но е преквалифициран на вътрешен халф. Нюхът към гола обаче му е останал, като през миналия сезон записа 7 попадения за Миньор Пк във В група, от които 4 с глава, два с десен и едно с ляв крак.

Като профил на игра Йордан Йорданов напомня бившия национал Мариан Христов. И двамата са високи, с голяма крачка, неособено повратливи, но с усет към гола. Христов обаче бе доста по-добър при преодоляването на пространства с топка в крака и по-твърд в единоборствата. Мариан играеше и в по-предни позиции. Имаше по-голямо самочувствие, вероятно защото още 21 годишен започна да играе на ниво в А група с екипа на Славия.

И така, бъдещето е пред Йордан Йорданов. Той е напълно способен да извърви пътя до А група с екипа на армейците и да се утвърди в състава и при наличието на далеч по-сериозна конкуренция.

Виктор Гецов, temasport.com

Еlegantно освобождаване от защитник, поемане на въздух, шут с десния крак. Топката лети право към ъгъла, вратарят се хвърля и усеща как всеки момент ще я отклони, но... кълбото минава на няколко сантиметра от пръстите му и влита в мрежата – 1:0 за ЦСКА, голмайстор – Йордан Йорданов!

С този прецизен изстрел скромното момче

Дейвид Бекъм:

Не исках никога да напускам Манчестър Юнайтед

Дейвид Бекъм (40 г.) не е от най-мълчаливите, но говори рядко, почти никога. Обграден е от армия асистенти и съветници, на практика стана недостижим. Едно от най-известните лица на планетата се появява на публични места, само когато представя новия си парфюм или продуктите на неизброимите си спонсори. Преди няколко дни рекордьорът по участия за Англия уважи благотворително събитие в Лондон, на което присъстваха и бившите му съотборници Райън Гигс и Ники Бът.

Филип Оклер, сп. „Франс Футбол“

- Трудно ли е понякога да бъдете Дейвид Бекъм?

-Чувствам се привилегирован. Всичко тръгна от моето желание да стана професионален футболист. Това винаги е било мечтата ми, не исках нищо друго да правя. Имах и все още имам невероятен живот с децата и семейството си. Играх с някои от най-добрите, преминах през най-големите клубове и представях с чест страната си 115 пъти. Така че, труден живот? Не съвсем (сmee се).

- Имало ли е момент, в който сте си казали: "Това е - трябва да стана футболист"?

- Не. Просто стремежът да следвам мечтата си ме водеше напред. Амбицията е задължителна за всички, но не е достатъчна, защото имаш нужда още от подкрепата на родители и треньори, в моя случай това са Ерик Харисън, Ноби Стайлс и Брайън Кид. Не сме търсили слава или пари, всички бяхме обсебени единствено от мисълта да играем за Манчестър Юнайтед. Райън Гигс е най-фрапиращият пример. Такива като него вече няма. Очаквам един ден да стане мениджър на Юнайтед. Гигс се наложи пръв в мъжкия състав и всички ние, Бъти (Ники Бът), Скоулси (Пол Скоулс), Невс (братята Фил и Гари Невил), Крис Каспър и Кийт Гилеспи, които бяхме с 1 или 2 години по-малки, се вдъхновявахме от него. Гледахме

го как играе с първия отбор и си казвахме: "Трябва да правим като него".

- По какъв начин ви вдъхновяваше Райън Гигс?

- Да имаме такъв съотборник бе огромен късмет. След като мениджърът му е гласувал доверие от толкова ранна възраст, ние се надявахме, че също ще получим шанс. Треньорът ни в академията Ерик Харисън не спираше да ни го повтаря. За него имаше значение само да побеждаваме и да бъдем горди от това, че играем за Юнайтед. Така се създадоха играчи, които излизаха като фокстериери на терена. Много често са ме питали какво точно е "Випуск 1992", а аз отговарям, че това е една история за обединение. Това е начин на живот, желание да побеждаваме заедно. Беше невoroятно, когато се събрахме отново, за да направим документален филм за "Випуск 1992". Установихме, че след толкова години нищо не се е променило, все едно още сме на по 16, въпреки че всеки след това тръгна в различна посока.

- Какво почувствахте, когато сложихте за първи път фланелката на Юнайтед?

- Бът и Гигси бяха момчета от Манчестър, а аз идвах от Ийст Енд (Източен Лондон), нищо че също бях запален фен на отбора. Наследил съм обичта си към червените дяволи от баща ми Тед. Оказа се, че аз, който съм лондончанин, имах дори повече фланелки на Юнайтед от Бът. Това помогна много за интеграцията ми, веднага бях приет. Винаги съм искал да нося екипа на този отбор. Може да питате Сол Кембъл. С него играхме до 13-годишни в Тотнъм и аз вече очаквах преминаването в Манчестър. Тогава след един мач скаутът Малкълм Фиджън дойде да говори с майка ми, защото татко го нямаше. Бях се представил добре и мама ми каза: "Фиджън иска да играеш за тях". Избухнах в сълзи. Всичко, към което съм се стремял, щеше да се осъществи. Исках да играя само за Юнайтед и никога да не го напускам. Там прекарах най-хубавите си години. Едва ли отново ще видим подобна история, поне така мисля.

- Не ви ли боли като бивш горд капитан на Трите лъва, че селекционерът Рой Ходжсън разполага с все по-малко играчи, от

които да избира?

- Това не ме притеснява. Защо ли? Защото мисълта, че Англия може да спечели световната титла никога не ме е напускала. Всеки път, когато съм участвал на най-големия футболен форум, включително и като капитан, съм казвал, че имаме шансове да спечелим. С тези думи не съм искал просто да се харесам на фенове или журналисти, бях напълно сериозен. Нашата Висша лига е най-силният шампионат, а една от причините са чужденците, които вдигат нивото. Имах шанс да бъда там, когато Ерик Кантона пристигна в Юнайтед. Да го видиш как влиза в съблекалнята... Всички настръхнахме, бяхме изумени. Кантона е един от най-добрите, ако не и най-добрият, с когото съм играл.

- Наистина ли? Кой е най-добрият, ако трябва да кажете само едно-едничко име?

- Трудно е да кажа. В Юнайтед, който никога не исках да напускам, се засякох с Брайън Робсън, героя от моето детство. С Гигси, Скоулс и братята Невил ставахме по-добър отбор, а благодарение на тях и аз израствах като футболист. После отидох в Реал Мадрид. Бях много нервен, защото след дълги години в Манчестър, в които всичко беше подредено стриктно, трябваше да отида на непознато място. Сър Алекс дотолкова бе затегнал дисциплината, че не ни прощаваше нищо. Когато пристигнах в Реал, бях първи в съблекалнята... Започнах да се изнервям. След това влязоха Раул, Роберто Карлос, Роналдо, Фиго и Зидан. Един от най-стресиращите моменти в кариерата ми. Но Зидан е от най-скромните, работливи и талантливи играчи. Затова е №1.

- Има ли ден, в който не сте „иконата“ Бекъм? Случвало ли се е да ви питат: "Как е вашето име?"

- Не. Но съм горд с постигнатото. Всичко е резултат от работа и възпитание. Какъв щях да стана, ако не бях футболист? Може би монтъор на газови инсталации като баща ми. Да бачкам през уикенда в кухнята на хотел „Метрополитан“ или на трасето за надбягвания с хрътки. Да ми плащат с пържени картопки и майонеза, но не... Имах късмета да стана футболист и положих много труд за това. За мен футболът беше просто едно хоби, което практикувах на високо ниво на 22 години. И именно благодарение на него съм това, което съм.

Започва кариера в киното, създава футболен отбор

Както би казал Ерик Кантона, краят на кариерата е като "смърт за футболистите", но за Дейвид това е картбланш за нови начинания. "Спортът кара сърцето ми да бие по-бързо, да съм актьор е същото", признава Бекс, който избра да прави кариера в Холивуд. Да играе му се отдава. Вчера с топката, утре в киното до Кейт Бланшет или Дженифър Лорънс. Бившият халф прие роля във филм на Гай Ричи за Рицарите на кръглата маса и ще разменя реплики с Джъд Лоу. Големият проект на Дейвид обаче е създаването на първия футболен клуб в Маями (Флорида), който да се включи в първенството на МЛС. Бекс сам финансира стадиона. Въпреки че вече не е активен спортист, през 2014 г. има рекламни приходи от 70 млн. евро (скок от 46 млн. само за година), като вече следва по петите Майкъл Джордан (89 млн. евро).

ПРИХОДИ ОТ РЕКЛАМИ ЗА 2014 Г.	
1. Майкъл ДЖОРДАН (баскетбол)	89 млн. евро
2. Дейвид БЕКЪМ (футбол)	70 млн. евро
3. Роджър ФЕДЕРЕР (тенис)	52 млн. евро
4. Тайгър УУДС (гольф)	45 млн. евро
5. Фил МИКЕЛСЪН (гольф)	43 млн. евро
6. ЛеБрон ДЖЕЙМС (баскетбол)	39 млн. евро
7. Арнолд ПАЛМЪР (гольф)	37 млн. евро
8. Кевин ДЮРАНТ (баскетбол)	31 млн. евро
9. Рори МАКИЛРОЙ (гольф)	28,5 млн. евро
10. Джак НИКЛАУС (гольф)/ Рафаел НАДАЛ (тенис)	25 млн. евро
Заб.: Данните са на списание "Форбс".	

Обадете се на тел: 07479 783093 или ни пишете на email: advertising@novini.london

Овен (21.03 – 21.04)

Време е да разберете, че проблемите в семейството оказват влияние както на здравето, така и на работоспособността ви. Погрижете се за атмосферата в дома. Обърнете повече внимание на децата и на човека, с когото съжителствате. Отдавна не сте казали добра дума на близките си, не сте предприели семейна вечеря или гости на близки хора.

Телец (22.04 – 21.05)

В кондиция сте да защитите интересите, които в последно време обкръжението около вас се опитва да обърка. Не се доверявайте слъпо на хвалебствени слова. Това е, за да пригъпят бдителността ви. Почвата нов проект, който ангажира цялото време. Ще е много доходоносен. Приятел ви иска помощ. Ако можете, помогнете. Ще ви бъде благодарен.

Близнаци (22.05 – 21.06)

Предприемчивостта ви е затруднена от непостоянството, с което се отнасяте понякога към делата си. Склоността да поемате рискове среща съпротива на разума. Не сте джедая, който бяхте преди. Искате повече, а знаете, че не трябва. Това ви държи в постоянно напрежение. Очаквайте известие от близък роднина. Нуждае се от финансова помощ.

Рак (22.06 – 21.07)

Тези, които имат дейност, свързана с пътуване навън, ще имат добри постижения и хубави парични постъпления. Ако искате да вземете пари на заем или да уредите кредит, няма да срещнете затруднения. Трябва да уговорите изгодни условия. Запланували сте сватба. Направете го. Периодът е подходящ.

Лъв (22.07 – 22.08)

С нагласа за удоволствие, общуване и романтични преживявания започвате периода. Работейки усърдно ще се освободите от сериозен проблем. Не сте защитени от притеснения. Някой, когото харесвате, ви обръща внимание. Предстои ви романтична вечеря. Ще получите предложение за брак или съвместно съжителство.

Дева (23.08 – 22.09)

Неспокойствието, което изпитвате, се отразява зле на здравето ви. Измъчват ви неразрешени проблеми, които в последно време се трупат един след друг. Ще бъдете изкушени от тъмната страна на Силата. Отделете време за себе си и можете да станете всемогъщ ситски лорд. Не се натоварвайте повече от това, което можете да понесете.

Везни (23.09 – 22.10)

Заредени сте с положителни мисли. В добро настроение сте и така завършвате седмицата. Запланували сте доста задачи - осъществявате замислените неща. Разчитате на близък приятел да ви помогне за една връзка. Информацията, която ви подава е на ниво и ви трябва да вземете правилно решение. Пазете се от болест.

Скорпион (23.10 – 22.11)

Възможни са разногласия с партньора и близките. Не се отказвайте от поетите ангажменти. Очаква ви напрегнат период. В последните дни сте много расеяни. Отнася се за близък роднина или родител. Не знаете как да постъпите, объркани сте. Продавате имот. Получавате добри пари, които инвестирате.

Стрелец (24.11 – 21.12)

Най-после проумяхте, че не само кариерата има значение за щастливото бъдеще. Разбирате, че хората около вас заслужават повече внимание от ваша страна. Не сте лишили с нищо близките си. Стараете се да имат най-доброто, но те желаят внимание от вас. Очаква ви делово предложение за нова работа. Зимата иде.

Козирог (22.12 – 20.01)

Определете ритъма на работа къквото смятате, че трябва да бъде. Необвързаните ги очаква нова връзка, която се очертава да бъде дълготрайна, а може да завърши и със съвместно съжителство. Преустройвате работното си място. Някои започват нов бизнес с нови партньори. Налага се да премислите добре направените предложения.

Водолей (21.01 – 19.02)

Имате всичко, от което се нуждаете. Съумейте да го запазите. Радва ви дете с неочаквана новина. Искреността в отношенията ще направи живота по-поносим. Не прекалявайте в уприците към партньора и тези, с които живеете. И на тях не им е лесно да издържат на този марафон, който сте наложили. Пазете се от интриги. Ще посрещате гости.

Риби (20.02 – 20.03)

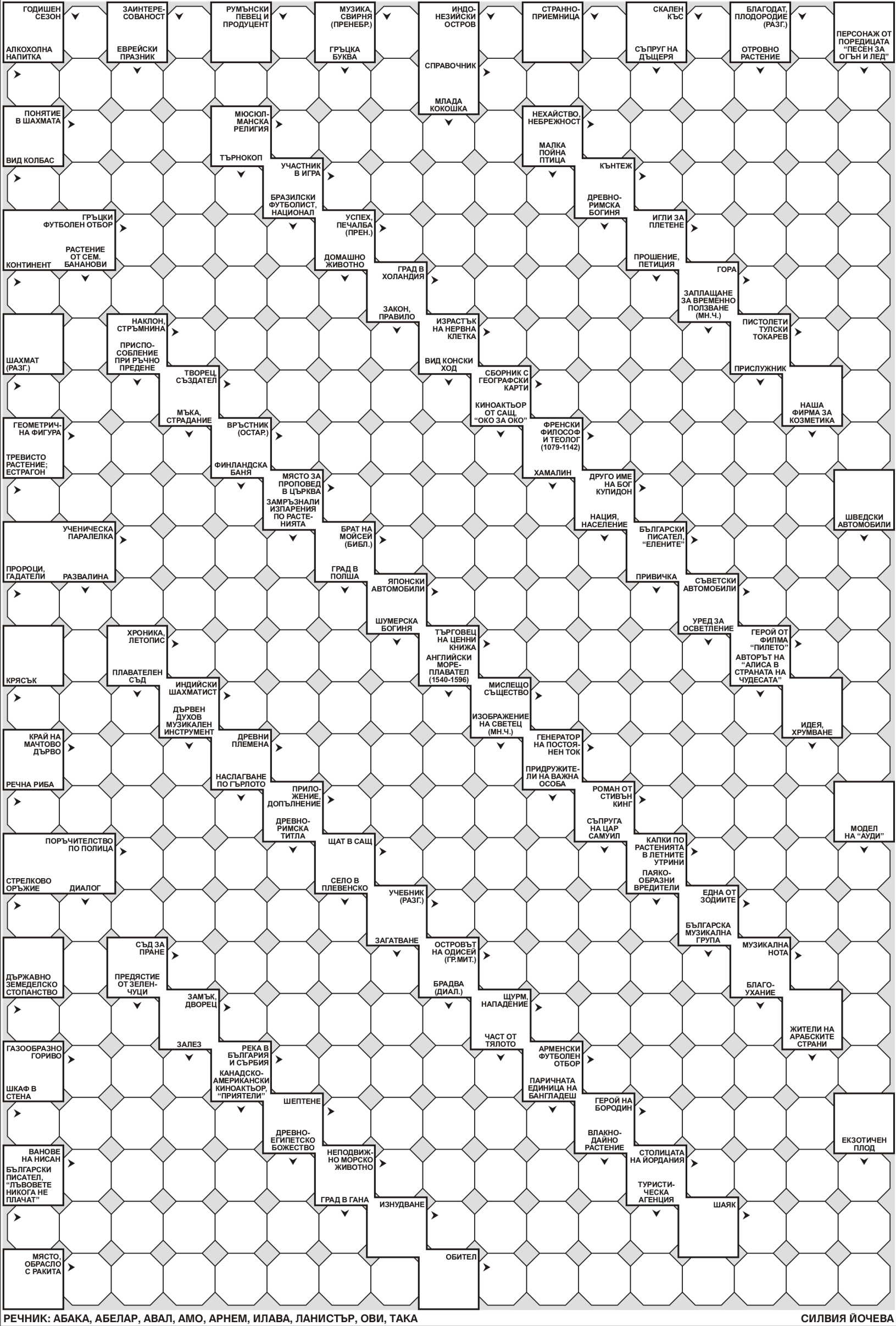
Решаването на финансови и делови въпроси изисква от вас по-голяма съсредоточеност. Няма да се затрудните. Прекратявате връзка, която ви натоварва, вместо да ви носи радост и утеха. Закупувате имот, от който нямате нужда, но е добра инвестиция. Очакват ви пътища. Пазете се от кражби. Спорна седмица.

Дезинфекция, Дезинсекция, Дератизация
Pest Control London е фирма, лицензирана
да извършва професионално унищожаване на
дървеници, различни насекоми, както и на други
вредители.

Преференциални цени за българи

Mobile: 07477070461
Free tel: 033 001 001 003
<http://www.pest-control.uk.com>
office@pest-control.uk.com
 Pest Control London

Вицове

Мъж се прибира в 2 часа сутринта, пиян. Съпругата му го посреща с гняв:
- Върни се там, откъдето идваш!
Съпругът извадил телефона от джоба си, набрал един номер и казал:
- Е, Стефчо, помолиха ме да се върна...

Женски глас по телефона:
- Здравейте! Иван?
- Не е Иван, съпругата му Ирина е.
- Ирина! Поздравления! Ще ставаш мащеха!

При очния лекар:
- Но Вие сте ужасно късоглед.
Никога ли преди не сте ползвали очила?
- Преди 25 години взех от съседа назаем да видя как изглежда моята булка. След това не съм - страхувах се да не се разочаровам.

Питам един познат пилот:
- Абе, вие в авиацията, зареждате ли от новия „Авио дизел“?
- Не. Още не са ни докарали дизелови самолети.

- I will take a look.
- No, better take a chess.

Ако една жена ви каже, че идва на среща с вас след пет-десет минути, да знаете, че в изречението няма тире.

ОТГОВОРИ ОТ МИНАЛИЯ БРОЙ

Водоравно: Вишновка, Указател. Мат. Ислям. Немара. Бабек. Играч. Тътен. „Арис“. Актив. Куки. Материк. Арнем. Лес. Склон. Аксон. ТТ. Шах. Автор. Атлас. Куб. Акрам. Абелар. Тарос. Амвон. Амур. Клас. Аарон. Игов. Оракули. „Нисан“. АМО. Анали. Сараф. Ал. Вик. Ананд. Човек. Нок. Авари. Динамо. Шаран. Анекс. „Кери“. Авал. Айова. Роса. Арбалет. Книга. Лъв. Леген. Итака. Ла. ДЗС. Палат. Атака. Газ. Тимок. „Арагат“. Долап. Шепот. Игор. „Ванет“. Корал. Аман. Сотиров. Рекет. Аба. Ракитак. Манастир.

Отвесно: Зима. Абака. Руина. Разговор. Шабат. Хурка. Кораб. Салата. Интерес. Болка. Кавал. Заник. Кирка. Сауна. Налеп. Пери. Ови. Силва. Слана. Легат. Тот. Кси. Котка. Илава. Телиш. Ва. Чалга. Норма. Инана. Намек. Ярка. Раван. Дрейк. Топор. Суматра. Норис. Икони. Корем. Чинка. НОсач. Свита. Така. Хан. Веста. Народ. Агата. Лен. Зет. Молба. Навик. Акари. ТА. Камък. Наеми. Фенер. „Акага“. Татул. Слуга. Карол. Аромат. Берекет. „Арома“. Мисъл. Араби. Ланистър. „Волво“. „Авант“. Нар.

Лесно Судоку

		6		5		2		
7		4	3		1			
8				4		7		3
4	9					3		7
	6	1		7				8
3		5		9	2	1		6
		2	6	3	8	5		1
		7		1	9			
5	1		7		4	8	6	

Средно Судоку

	8	4						
	2			3			1	
3		5	6		1		2	
9		1		4				
			3					
	4		1		7	5	6	8
4		6		1		2	9	
8	5		4	6				7
			2	5				6

Трудно Судоку

8	7					2		
		1		6	4	9	3	
	9						5	6
7		5	2					
		3						4
			7	2		1		3
	1	6			5		7	
	2				1			

Очакваме вашите БЕЗПЛАТНИ МАЛКИ ОБЯВИ
във вестник „Новини Лондон“ на
e-mail: advertising@novini.london

Работа

Търсим бригада от 2 до 4 човека за инсталация на „Curtain Wall - Shuco“
Price work - £42.50 per m2.
Обектът се намира на 10 мин. от Totteridge Station. Моля да се обажда САМО хора със опит. За повече информация - 07917 666834 или 07921 768779

Предлагам работа за Support worker /мъже и жени/ в дом за хора с умствено изоставане и аутизъм.Работи се на смени 7.15-14.45 /14.15-21.45.Работата е на постоянен трудов договор и заплащането е :£7.Домовете се намират в Sutton ,Surrey.Необходимо е средно ниво на писмен и говорим английски език.Не е необходимо медицинско образование. За повече информация телефон:07920427998

Водеща компания предлага работа в сферата на почистването в Лондон.
/Редовни и еднократни почиствания от 1-ва до
4-та зона на града;
/£7 на час чисто стартово заплащане и бонуси
за добро представяне;
/Възможност за почасова заетост и работа на пълно работно време;
/Въвеждащо обучение при започване;
За повече информация и кандидатстване:
Понеделник до Петък (07:00 – 16:00ч.): 020 3637 4747
Понеделник до Петък (16:00 – 19:00ч.) 07577396320
Събота (10:00 – 19:00ч.)

Работа за self-employed куриери в Лондон. Изисква се собствен или нает микробус, минимален английски,английска шофьорска книжка с максимум 6 точки (може да се започне и с българска), минава се DRB check и D&A test. Възможност за 5-6 работни дни в седмицата. Може и без опит - осигурено е обучение. 120£ на ден.
тел: 07949831792

Квартири

www.kvartirilondon.co.uk: Голямо разнообразие от ЕДИНИЧНИ, ДВОЙНИ и ТРОЙНИ СТАИ В ЦЕНТРАЛЕН И ИЗТОЧЕН ЛОНДОН!
Всички къщи са обзаведени и оборудвани, БГ ТВ, Булсатком, седмично почистване на всички общи помещения. Две седмици депозит, една седмица наем, три месеца договор. Договорът за наем е официален документ в UK, той ще ви помогне при записване за училище, детска градина, лекар, зъболекар, пред всички общински и държав-

ни власти, както и пред повечето банки!

Две седмици депозит, една седмица наем, три месеца договор за наем. Договорът е официален документ за UK. Плащане по банков път, с карта, чрез PayPal или в брой на място. За всяка платена сума издаваме документ.

Квартири Лондон предлага посрещане на хора от летища, гари и стейшъни на преференциални цени за всички наши клиенти! Също така, предлагаме транспортиране на багаж, товари и мебели при смяна на квартирата, момчета за носене на багаж.

Свободно място за жена в двойна просторна стая 2-За зона, post code NW10 4JB- отлична комуникация. Къщата е с градина и интернет. Наем с включени билове-£300. Дава се от 01/10 и се изисква 2 месеца предплата. Телефон за връзка-07584678981

Транспортни услуги

Транспорт в и около Лондон, със 7-местен ван, изгодни цени, за района на Хийтроу – специална отстъпка, тел. 07832692141

Транспортни услуги с голям ван в Лондон, премествания на багаж, транспорт на материали, изхвърляне на ненужни вещи, тел. 07454461920

Извършвам превози с ван на територията на Лондон и Англия, на конкурентни цени, тел. 07800515223

Денонощни таксиметрови услуги до всички летища, малки и големи премествания с микробус, пътна помощ-коли, джипове, вановете-07584424432

Обезпаразитяване

Дезинфекция, Дезинсекция, Дера-тизация

Pest Control London е фирма, лицензирана да извършва професионално унищожаване на дървеници, оси, мравки и други вредители. Преференциални цени за българи.

Мобилен тел: 07477070461
Безплатен тел: 033 001 001 003
http://www.pest-control.uk.com
email: office@pest-control.uk.com

Компютри

Преинсталация на Windows, £20
07450781823-Георги

Ремонти

vankata26@hotmail.com
078 85746090
02088811537
91a Myddleton Road
Wood Green
N22 8NE
ВиК, газ и инсталации

Автоуслуги

Предлага следните услуги: MOT £29, service £99, Air-con service £40, за контакти и резервации, тел. 02086876711, 02079980699, Ивайло

Scoobike Service & Repair – ремонт, боядисване и продажба на нови и употребявани скутери, мотори и мотоциклети. Широка гама от резервни части на ниски цени, тел. 08005335737, 07792373302

Запознанства

Мъж на 35 г., с добра работа, търси запознанство със сериозна и необвързана жена от Лондон за сериозно приятелство и връзка. За контакт в Skype - vladimir.petrov802

Лекари

Български стоматолог в Източен Лондон, 123A South Street, Romford, Essex, RM1 1NX, Тел. 01708 751 745

Практикуващ български семеен лекар, извършва медицински прегледи за шофьорска книжка, частни прегледи на деца, гинекологични прегледи, лекува болки в кръста, издава болничен лист, изпраща за рентген и кардиограма, MRI скенер, кръвни тестове, за контакти 07791144002

Счетоводни услуги

Емилия Маджарова - счетоводител в West Sussex, Bognor Regis
Регистрация и затваряне на Self Employed, Попълване на документи: Tax Returns, Tax Credits, Child Benefits, VAT
Mob: 07828949855
E-MAIL: emiliya.madzharova@yahoo.co.uk

Административни услуги

Документи за работа в Лондон: Банкови сметки, NIN, UTR, CSCS Card, CIS, LTD Company, смяна шоф. книжка, преводи, апостил, бенефити. 07786 967299 - Alex Development Ltd.

Продавам

Продавам конструктори Lego - 07450781823, Георги

Козметични услуги

Фризьорски салон „Ayten“: 25 Westbury Avenue, London, N22 6BS, на вашите услуги – стилист Ayten, тел. 07904930701

Фризьорка с 9 годишен стаж в Лондон предлага всички видове фризьорски услуги в района на Leyton тел. 07841618483, Дани

Сателитна телевизия

Монтаж и настройка на сателитни антени на Булсатком, тел. 07800515223

**Преместване на багаж и товари в Лондон
и цяла Великобритания.**

От една стая до цяла къща

Трансфери до летища и гари

Mobile: 07477070461
Free tel: 0800 112 0015
www.manandvanremoval.london
office@manandvanremoval.london
 Man and Van Removals